

Rapportering fra incestsentrene 2010

sentio
research
norge

Innhold

Forord	1
Sammendrag	3
Brukergruppen som er utsatt for seksuelle overgrep	3
Brukergruppen som er pårørende/andre nære personer	5
1 Innledning	7
1.1 Formål og historie	7
1.2 Begrepsavklaringer	7
2 Om statistikken	9
2.1 Datainnsamling	9
2.2 Kontroll og revisjon	9
2.3 Presentasjon av resultater	10
3 Bruken av sentrene i 2010	11
3.1 Hvem bruker sentrene?	11
4 Brukere som er utsatt for incest/seksuelle overgrep	13
4.1 Alder, kjønn og bakgrunn	13
4.2 Informasjonskilder	14
4.3 Hvordan tar utsatte for seksuelle overgrep kontakt med senteret?	15
4.4 Spørsmål knyttet til overgrepet	17
4.5 Hjelp og bistand til utsatte for overgrep	22
4.6 Deltagelse i aktiviteter ved senteret	26
5 Brukere som er pårørende av utsatte	29
5.1 Pårørendes relasjon til den utsatte	29
5.2 Alder, kjønn og bakgrunn	29
5.3 Informasjonskilder og kontaktmåte	31
5.4 Hjelp og bistand til pårørende	33
5.5 Pårørendes deltagelse i aktiviteter på sentrene	35
6 Sentrenes organisering og tjenestetilbud	37
6.1 Organisering og finansiering	37
6.2 Personellet	37
6.3 Åpningstider	37
6.4 Tilrettelegging for overnatting	38
6.5 Tilrettelegging for funksjonshemmede	38
6.6 Henvendelser fra brukere	39
6.7 Henvendelser fra samarbeidspartnere om brukere	42

Vedlegg 1: Registreringsskjema C – Brukere

Vedlegg 2: Registreringsskjema D - Samletall

Forord

Arbeidet med statistikken for 2010 er utført av Sentio Research Norge på oppdrag fra Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet. Sentio Research Norge har det faglige ansvaret for innholdet i rapporten. Dette er nummer to i rekken av rapporter som omhandler brukere av landets incestsentre/senter mot seksuelle overgrep.

Registreringsskjemaene er utviklet av Nasjonalt kunnskapssenter om vold og traumatisk stress (NKVTS) på oppdrag fra Bufdir, i samarbeid med en arbeidsgruppe med representanter fra Fellesskap mot seksuelle overgrep FMSO (paraply- og interesseorganisasjon for incestsentrene), de største incestsentrene i Norge og Bufdir. Arbeidsgruppen følger arbeidet med utvikling og publisering av statistikken/rapporten, og ledes av Bufdir.

2010 er første året hvor sentrene har registrert skjema på web, og hvor sentrene i løpet av året har hatt tilgang til en automatisk rapport basert på sine registreringer.

Rapporten omfatter brukerstatistikk og statistikk om sentrenes organisering og tjenestetilbud. Resultatene sammenlignes med tilsvarende statistikk for 2009.

Sammendrag

Det ble levert brukerskjema for 1459 personer som besøkte et incestsenter/senter mot seksuelle overgrep i 2010. Av disse hadde 1303 godtatt at det ble registrert ytterligere opplysninger på skjemaet. Sammenlignet med 2009 har det vært en økning i antall brukerskjema som ble levert, fra totalt 1262 til 1459.

Blant brukerne som godtok registrering var 83 prosent blitt utsatt for seksuelle overgrep, mens 17 prosent var pårørende eller hadde en annen nær relasjon til noen som var utsatt.

Brukergruppen som er utsatt for seksuelle overgrep

Alder, kjønn og bosted

- 29 prosent var yngre enn 24 år, mens hovedvekten (41 prosent) var mellom 24 og 39 år. 30 prosent var 40 år eller eldre.
- 81 prosent av de utsatte var kvinner, mens 19 prosent var menn.
- I 2010 bodde 48 prosent av de utsatte brukerne i senterets vertskommune, mens 29 prosent bodde i en av kommunene som bidro økonomisk til driften av senteret. Hver fjerde bruker kom fra en kommune som ikke støttet senteret økonomisk.

Informasjon og kontakt

- De vanligste kildene for informasjon om sentrene var hjelpeinstanser (25 prosent) eller privatperson som kjenner til virksomheten (25 prosent). Det var også relativt vanlig å finne ut om senteret via internett (22 prosent).
- De fleste ringte første gang de tok kontakt med senteret (65 prosent), mens 28 prosent møtte opp på senteret.
- 45 prosent hadde besøkt senteret før 2010, mens 55 hadde sitt første besøk ved senteret i 2010.

Overgrepet/-ene

- De fleste (66 prosent) var utsatt for overgrep over en periode på mer enn ett år. 12 prosent har blitt utsatt for en engangsforeteelse, mens syv prosent var utsatt for misbruk i en kortere periode enn ett år. 15 prosent hadde et uklart bilde av hvor lenge overgrepene har pågått, og to prosent svarte at overgrepene fortsatt pågår.
- 84 prosent var utsatt for overgrep fra en mann, mens 20 prosent var utsatt for overgrep fra en gutt (under 18 år). Ti prosent var utsatt for overgrep fra en kvinne og to prosent var utsatt for overgrep fra en jente (under 18 år).¹
 - Mens 27 prosent av menn/gutter oppga at overgriperen var en kvinne, gjaldt dette kun seks prosent av kvinner/jenter. Videre var det mer vanlig at overgriperen var en mann blant kvinner/jenter enn menn/gutter, henholdsvis 88 mot 67 prosent.

¹ Summen av prosent overstiger 100 på grunn av mulighet for flere kryss

- Omtrent en av tre var utsatt for overgrep fra en biologisk forelder, og dette er den største enkeltstående gruppen.
 - o Videre var ti prosent utsatt for overgrep fra en ikke biologisk forelder, 14 prosent var utsatt for overgrep fra biologisk søsken og åtte prosent var utsatt for overgrep fra biologisk besteforelder. 17 prosent var utsatt for overgrep fra annen slektning/familie.
 - o 16 prosent var utsatt for overgrep fra en annen person de hadde en nær relasjon til. Fem prosent var utsatt for overgrep fra en ansatt i offentlig tjeneste og en prosent svarte at overgriperen var ansatt/engasjert i fritidsaktivitet. Ti prosent var utsatt for overgrep fra en ukjent person, mens 17 prosent har svart "annen relasjon".

Anmeldelse av forholdene

- Omtrent en av tre har anmeldt saken/-e, tilsvarende andel som i 2009.
 - o Det var flere kvinner/jenter som hadde anmeldt saken/-e enn menn/gutter, henholdsvis 35 mot 21 prosent.
- Blant sakene som ble anmeldt var 21 prosent fortsatt under etterforskning da skjema ble fylt ut. 26 prosent hadde endt med dom, mens en relativt stor andel (44 prosent) var henlagt. Fire prosent endte med ikke fellende dom, mens seks prosent oppga at de ikke kjente til utfallet av anmeldelsen.

Hjelp og bistand

- 77 prosent har vært i kontakt med hjelpeapparatet/andre instanser i forbindelse med hendelsen/situasjonen.
 - o Det er betraktelig flere utsatte kvinner/jenter som har vært i kontakt med hjelpeapparatet enn gutter/menn, henholdsvis 80 mot 66 prosent.
- Blant de som har vært i kontakt med hjelpeapparatet har 70 prosent vært i kontakt med psykisk helsetjeneste. 57 prosent har vært i kontakt med lege/legevakt, 38 prosent har vært i kontakt med politi og 35 har vært i kontakt med advokat/jurist. Andelene som har vært i kontakt med helsesøster, barnevern og/eller sosialkontor/NAV ligger på rundt 20 prosent.
- 28 prosent av de som ikke har mottatt hjelp i forbindelse med overgrepet har bedt om hjelp fra en eller flere instanser uten å få tilbud.
 - o Blant disse har 61 prosent bedt om hjelp fra psykisk helsetjeneste uten resultat. 38 prosent ba om hjelp fra lege/legevakt uten å få det, mens 26 prosent ikke fikk hjelp fra barnevernet da de ba om det. 16 prosent har bedt om hjelp fra sosialkontor/NAV uten resultat, og elleve prosent har bedt om hjelp fra politiet uten å motta det.

Aktiviteter

- De fleste (95 prosent) har gjennomført en enesamtale. 28 prosent har vært på temakveld/undervisningstilbud og en av fem har deltatt i selvhjelpsgruppe. 22 prosent har deltatt i andre gruppetilbud og 24 prosent har deltatt i annen aktivitet på eller utenfor senteret. Dette er et øyeblikksbilde basert på da skjemaet ble fylt ut, og det kan tenkes at brukere har deltatt på flere/andre aktiviteter senere i registreringsåret.

Brukergruppen som er pårørende/andre nære personer

Som i 2009 var de aller fleste pårørende som brukte sentrene i 2010 mor til en person som har opplevd seksuelle overgrep (52 prosent). Kun ni prosent var biologisk far. Det var også relativt mange pårørende (21 prosent) som var ektefelle/partner/kjæreste med en som er blitt utsatt for overgrep. Fem prosent var venn/bekjent, mens syv prosent betegnet seg som annen nær pårørende.

Alder, kjønn og bosted

- Blant de pårørende var det 71 prosent kvinner og 29 prosent menn.
- Ni prosent var under 24 år, 39 prosent var mellom 24 og 39 år, 30 prosent var mellom 40-49 år og 22 prosent var 50 år eller eldre.
- 37 prosent var bosatt i senterets vertskommune, mens øvrige kom fra en av bidragskommunene eller annen kommune.

Informasjon og kontakt

- Blant de pårørende var det mest vanlig å finne ut om senteret via privatperson som kjenner til virksomheten (31 prosent). En av fem fant ut om senteret via en hjelpeinstans, og tilsvarende andel fikk informasjonen via internett.
- Telefon og personlig oppmøte var de vanligste måtene å henvende seg til senteret på. De fleste (67 prosent) henvendte seg på telefon første gang de tok kontakt med senteret, mens 27 prosent møtte personlig opp på senteret.
- Omtrent halvparten av de pårørende hadde første besøk på senteret samme dag som skjema ble fylt ut. 25 prosent hadde besøkt senteret tidligere i 2010 og 25 prosent hadde besøk det før 2010.

Hjelp og bistand

- 64 prosent av de pårørende har vært i kontakt med hjelpeapparatet/andre instanser i forbindelse med hendelsen/situasjonen.
- Blant disse er det mest vanlig å ha vært i kontakt med politi (52 prosent) eller lege/legevakt (51 prosent). Videre har 45 prosent vært i kontakt med advokat/jurist, mens 44 prosent har vært i kontakt med barnevern. En av tre har vært i kontakt med psykisk helsetjeneste og 27 prosent har vært i kontakt med helsesøster. En av fem har vært i kontakt med skole /SFO/barnehage.
- 18 prosent hadde bedt om hjelp fra en eller flere instanser uten å få tilbud.

Aktiviteter

- Enesamtale er den vanligste aktiviteten blant pårørende, tilsvarende som for de utsatte. 92 prosent hadde gjennomført en enesamtale før skjemaet ble fylt ut. Videre har 12 prosent deltatt på temakveld/undervisningstilbud, mens ti prosent har deltatt på annen aktivitet på eller utenfor senteret. Syv prosent har deltatt i andre gruppetilbud og fire prosent har deltatt i selvhjelpsgruppe.

1 Innledning

1.1 Formål og historie

Sentrene mot incest/seksuelle overgrep er et lavterskeltilbud uten krav til henvisning, som gir råd, støtte og veiledning til personer som har vært utsatt for seksuelle overgrep og deres pårørende. Sentrene gir tilbud om enesamtaler, og mange sentre driver også selvhjelpsgrupper og har ulike sosiale og faglige aktiviteter/arrangementer for brukerne. Noen sentre gir tilbud til utsatte barn og unge, og de større sentrene driver informasjonsvirksomhet rettet mot skoler og øvrig tjenesteapparat.

Formålet med statistikkarbeidet har vært, på vegne av Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet, å kartlegge aktiviteten ved landets 20 sentre mot incest/seksuelle overgrep, og utarbeide en rapport som beskriver resultatene.

1.2 Begrepsavklaringer

I rapporten vil vi skille mellom brukere som selv er utsatt for incest og/eller andre seksuelle overgrep, og pårørende/andre brukere². Innenfor gruppen "pårørende/andre" finner vi brukere som er biologisk mor og far, ektefelle/partner/kjæreste, venn/bekjent, biologiske søsken, stemor/fostermor og stefar/fosterfar, samt andre privatpersoner som har en nær relasjon til en som har opplevd seksuelle overgrep.

Incest

Incest defineres som seksuell omgang mellom nære familiemedlemmer i nedstigende eller horisontal linje, eller mellom en voksen i en foreldrerolle og et barn, en definisjon som også omfatter ste- og adoptivforeldre (<http://www.barneombudet.no>). Et utvidet incestbegrep inkluderer alle som har en foreldrerolle eller lignende omsorgsrolle i forhold til barnet (<http://www.fmso.no>).

Seksuelle overgrep

Seksuelle overgrep er i norsk lov (Straffelovens kapittel 19) definert som seksualforbrytelser. Seksuelle overgrep vil si at noen blir utsatt for ufrivillige seksuelle handlinger, eller tvinges til å utføre seksuelle handlinger. Eksempler på seksuelle overgrep er voldtekt, incest, blotting, beføling av person som ikke samtykker og trusler av seksuell art.

I denne rapporten vil formuleringen "utsatt for seksuelle overgrep" bli benyttet, da dette er et bredere begrep som også omhandler incest.

Mann/kvinne vs. gutt/jente

I rapporten blir det skilt på om overgriper er mann, kvinne, gutt eller jente. Skillet mellom kategoriene voksen og barn er satt ved om overgriper er over/under 18 år. Det vil si at alle under 18 år er å betrakte som barn, og blir altså omtalt som gutt/jente.

² I 2010 ble spørsmålet om hvem skjemaet gjaldt delt i to, der det først ble spurt om man er utsatt eller pårørende/annen nær person. Deretter ble pårørende/annen nær person spurt om hva som er relasjonen til brukeren. I 2009 stod alle kategoriene, både "selv utsatt" og ulike relasjoner, som svaralternativer under spørsmålet om hvem skjemaet gjaldt.

2 Om statistikken

2.1 Datainnsamling

Statistikk over aktiviteten ved landets 20 incestsentre/sentre mot incest/seksuelle overgrep ble innrapportert til Sentio Research Norge ved utfylling av fire ulike skjema i 2010:

- SKJEMA A: Henvendelser
- SKJEMA B: Aktivitet
- SKJEMA C: Brukere
- SKJEMA D: Samletall

Denne rapporten bygger på registreringer fra skjema C og skjema D. Skjema C er opplysninger om brukerne av senteret. Skjema D er et samleskjema som fylles ut på slutten av året og omhandler tall om senterets aktiviteter, tilbud og organisering. Skjema A benyttes for å registrere henvendelser fra brukere og samarbeidspartnere over telefon, e-post, SMS eller brev. Skjema B benyttes for å registrere brukernes deltakelse i aktiviteter på senteret.

Nytt i 2010 er at alle sentrene registrerte skjema C og D elektronisk, og at alle sentrene i tillegg hadde mulighet til å gjøre elektronisk registrering av skjema A og B. Skjema A og B blir kun benyttet for å fylle ut enkelte spørsmål på skjema D.

I løpet av registreringsåret skulle det fylles ut ett skjema C for hver bruker, under forutsetning om samtykke. Registreringen ble gjort enten i samarbeid med brukeren eller etter at samtalen/besøket hadde funnet sted. For brukere som var gjengangere ved senteret ble skjema C fortrinnsvis fylt ut ved første besøk i hvert kalenderår. Nye brukere ble først registrert etter at personen hadde besøkt senteret flere ganger og/eller at senterets ansatte vurderte at tidspunktet var riktig. Etter at skjemaet var fylt ut på papir ble registreringen overført til web.

En risiko med prosedyren om at nye brukere skal besøke senteret flere ganger før registreringsskjema fylles ut, er at brukeren ikke kommer igjen og dermed ikke blir registrert. Dette kan medføre noe underrapportering av brukere. Det ligger altså en del skjønn i registreringsrutinene, og det kan derfor være at ulike sentre har registrert på ulike måter.

2.2 Kontroll og revisjon

Revisjon, kontroll og retting av data er viktig for å sikre kvaliteten. Det er imidlertid umulig å sikre at alle data er korrekte. Det må foretas en avveining av hvor mye som kan rettes. For mye revisjon kan medføre nye feil i datasettet. I utgangspunktet er det derfor lagt opp til liten revisjon av det innkomne datamaterialet.

En overgang til webskjema har redusert en del feilkilder som var fremtredende i 2009. Dette gjelder for eksempel at det ble satt flere kryss på spørsmål hvor det kun skal settes ett kryss, og at pårørende svarte på spørsmål som kun gjaldt utsatte.³

³ På web er det konstruert filter i skjema, samt kun mulig å sette ett kryss på spørsmålene som ikke skal tillate flere kryss. Overgangen til webskjema medførte imidlertid en mulighet for "dobbelregistrering" ved at samme skjema kunne bli registrert to ganger. For å hindre at dette ble en feilkilde hadde hvert skjema et unikt skjemanummer som måtte skrives inn før man kunne begynne web-registreringen. Dette var ikke knyttet til noen personlig informasjon, men kun for å beholde en link mellom den elektroniske registreringen og papirskjemaet. Etter årsslutt ble rådataene eksportert fra web og gjennomgått. I de tilfellene der det var registrert samme skjemanummer to ganger, og uklart hva som var skjedd, ble det tatt kontakt med senteret for å avdekke om det var en dobbeltregistrering av samme skjema eller en tastefeil av skjemanummer. Til sammen ble 26 registreringer av skjema C slettet som følge av dette.

2.3 Presentasjon av resultater

Rapporten viser figurer med fordelingen på ulike spørsmål. Det blir fremstilt egne tabeller for utsatte og pårørende. Sentrale forskjeller etter brukergruppe, kjønn og alder blir kommentert i rapporten. En detaljert oversikt over resultater brutt ned på kjønn, alder og brukergruppe kan fås ved å kontakte Barne, ungdoms- og familiedirektoratet eller Sentio Research Norge.

Figurer som presenteres i rapporten viser svarfordelingen for brukere. Andelen ubesvart varierer mellom ulike spørsmål og antall respondenter (N) som ligger til grunn for det enkelte spørsmål i figurene vil derfor variere. Ved hver figur eller tabell er det oppgitt hvor mange som har besvart det aktuelle spørsmålet. Der hvor fordelinger kun er kommentert i teksten vil det også fremgå hvor mange som har besvart spørsmålet i teksten eller i en fotnote.

Leseren vil finne at prosentsummene i enkelte figurer ikke alltid stemmer med summene av de ulike kategoriene. Dette skyldes at enkelte spørsmål tillater avkryssing for mer enn en kategori, noe som medfører at summene overstiger 100 prosent. På enkelte spørsmål er det mulig å skrive inn åpne svar, dette er ikke kodet inn i tabellene. Svarene kommer derimot frem i kategoriene "Annet" eller "Andre".

Rapporten viser sammenligning med resultatene fra 2009 for å gi et bilde av eventuelle endringer over tid.

3 Bruken av sentrene i 2010

19 av 20 incestsentre/sentre mot incest/seksuelle overgrep har levert brukerskjema (skjema C) for 2010. Samisk krise- og incestsenter har ikke hatt noen brukere i 2010, og derfor ikke levert skjema C. Alle sentrene har levert skjema D (samletall) som viser en oversikt over aktiviteten ved senteret i 2010.

De 19 sentrene som har levert brukerskjema har til sammen levert skjema C for 1459 personer. Av disse har 89 prosent (1303) godtatt utfylling av brukerskjema, mens 11 prosent (156) ikke har godtatt registrering. Dette spørsmålet ble besvart på alle brukerskjema. Sammenlignet med 2009 har det vært en økning i antall C-skjema som er levert, fra totalt 1262 til 1459.

I den videre fremstillingen blir det tatt utgangspunkt i de som har gitt samtykke til utfylling av skjema.

3.1 Hvem bruker sentrene?

Av de 1303 brukerne som godtok registrering er 83 prosent selv utsatt for incest og/eller andre seksuelle overgrep⁴ og 17 prosent pårørende. En klar overvekt av brukerne hadde altså selv opplevd seksuelle overgrep. Det er mulig å være både pårørende og selv utsatt for seksuelle overgrep, men spørreskjemaet i 2010 hadde ikke en "både/og-kategori". I disse tilfellene er sentrene bedt om å benytte kategorien "selv utsatt" og fylle ut skjema i henhold til dette.

Andelen av brukerne som var pårørende/andre varierer fra senter til senter, fra ingen til 29 prosent.

Det er naturlig å tenke seg at de som selv er utsatt for seksuelle overgrep har andre behov og kanskje brukte senteret på en annen måte enn de som henvendte seg til senteret som pårørende. I den videre fremstillingen vil rapporten gjøre et tematisk skille mellom de som henvendte seg til sentrene som pårørende/nær person og de som selv ble utsatt for seksuelle overgrep.

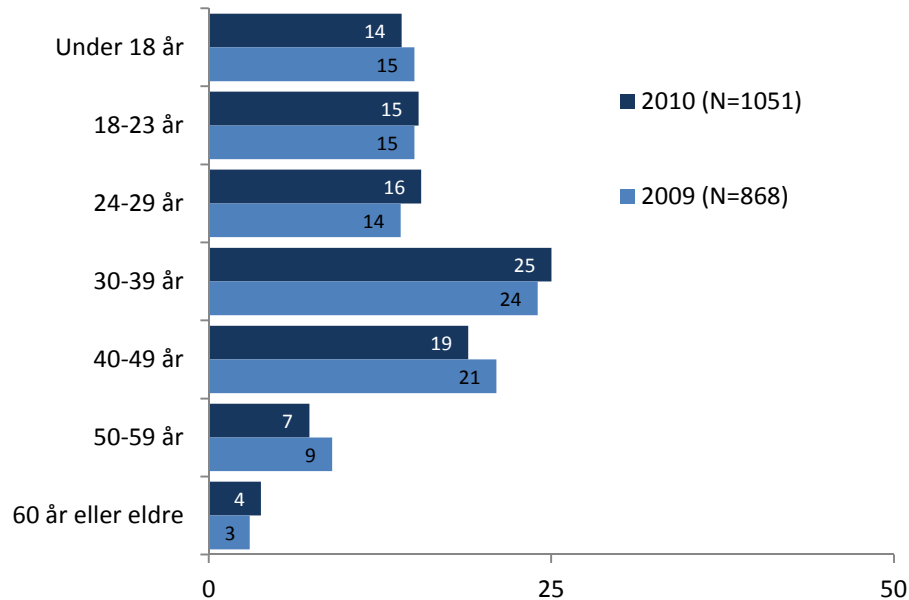
⁴ Alle hadde besvart spørsmålet.

4 Brukere som er utsatt for incest/seksuelle overgrep

4.1 Alder, kjønn og bakgrunn

Alderssammensetningen blant utsatte var relativt lik som i 2009. 29 prosent var yngre enn 24 år, mens hovedvekten (41 prosent) var mellom 24 og 39 år. 30 prosent var 40 år eller eldre.

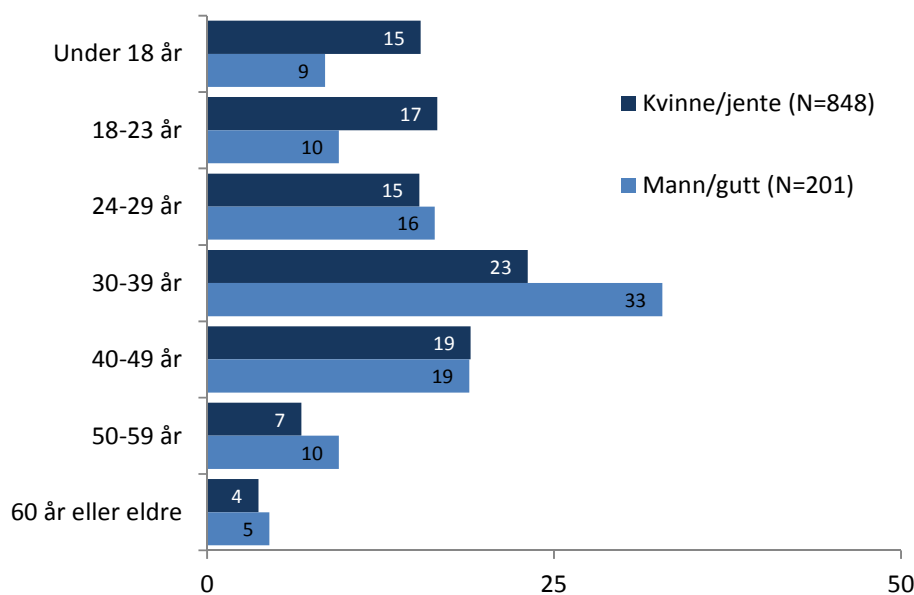
Figur 1: Alder blant brukere som er utsatt for seksuelle overgrep. Prosent.

I 2010 var 81 prosent av de utsatte kvinner/jenter, mens 19 prosent var menn/gutter.

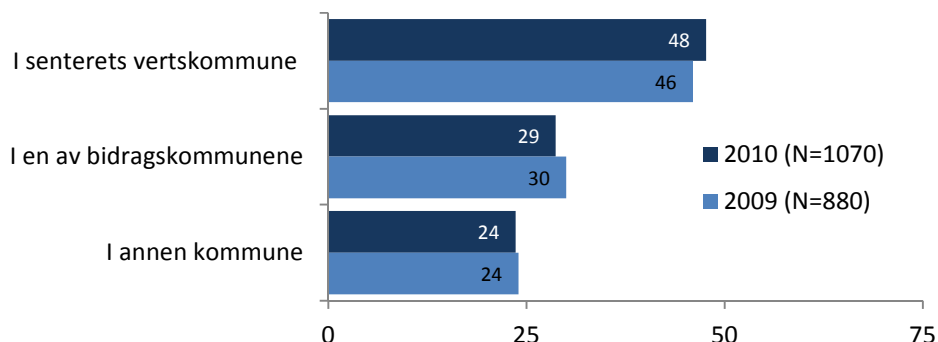
Figuren nedenfor viser aldersfordeling brutt ned på kjønn. Den kvinnelige brukergruppen hadde gjennomgående en yngre aldersprofil enn den mannlige. Flere kvinnelige enn mannlige brukere var 23 år eller yngre. Motsatt var det flere mannlige enn kvinnelige brukere i alderen 30-39 år. På de øvrige alderskategoriene finner vi kun mindre kjønnsforskjeller.

Figur 2: Alder blant brukere som er utsatt for seksuelle overgrep. Brutt ned på kjønn. Prosent.

Figuren nedenfor viser de utsattes kommunetilhørighet. I 2010 bodde 48 prosent av de utsatte brukerne i senterets vertskommune, mens 29 prosent bodde i en av kommunene som bidro økonomisk til driften av senteret. Hver fjerde bruker kom fra en kommune som ikke støttet senteret økonomisk. Her er det små forskjeller fra 2009.

Figur 3: Bosted blant brukere som er utsatt for seksuelle overgrep. Prosent.

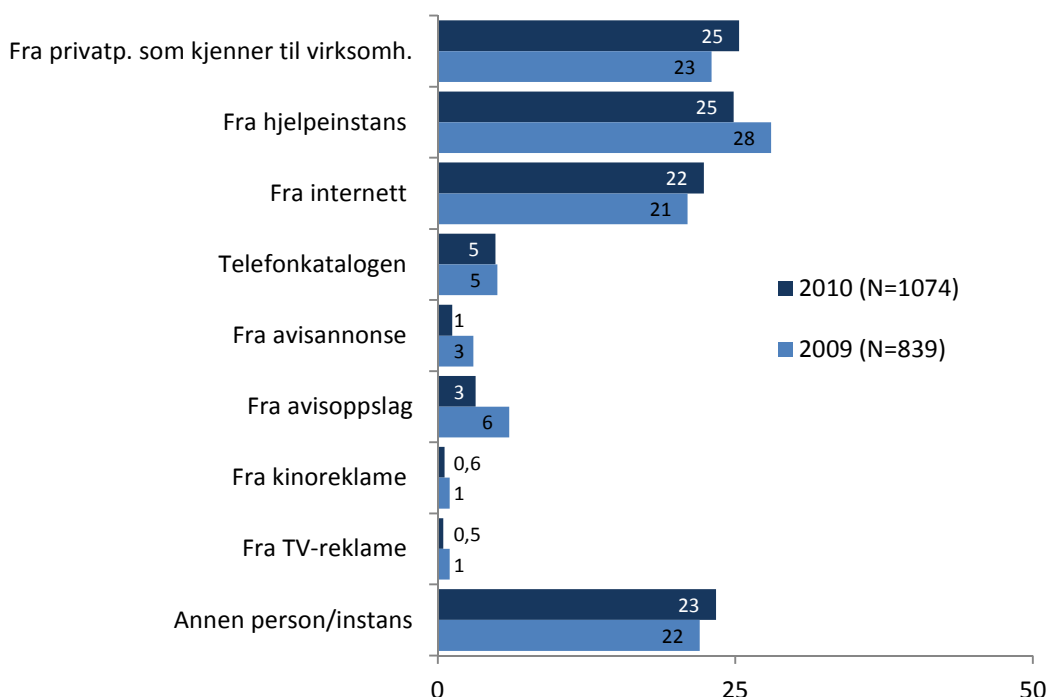

Brukergruppen som er utsatt for overgrep var i all hovedsak av norsk opprinnelse (96 prosent), tilsvarende som i 2009.

4.2 Informasjonskilder

Det er flere sentrale kanaler som sprer informasjon om sentrene mot seksuelle overgrep. På spørsmålet om hvor man har fått vite om senteret var det mulig å sette flere kryss dersom man har fått vite om senteret via flere kanaler.

Figur 4: Hvordan fikk utsatte vite om senteret? Prosent

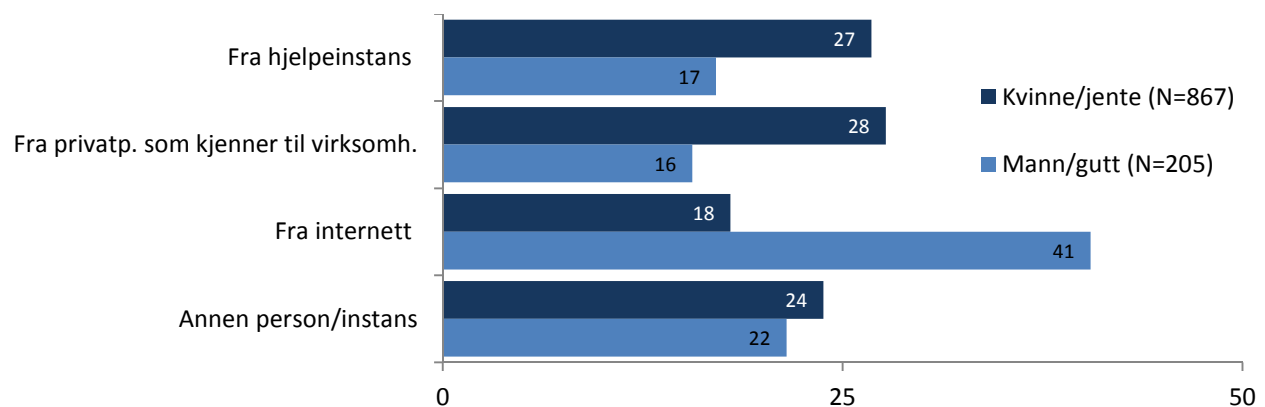

Blant brukere som selv er utsatt for overgrep var det mest vanlig å få vite om senteret enten via en hjelpeinstans eller fra privatperson som kjenner til virksomheten. Tilsvarende mønster var det også i 2009, med en litt høyere andel som fikk informasjon fra hjelpeinstans. Internett er også en sentral informasjonskilde og resultatene viser at 22 prosent fikk vite om senteret via denne kanalen. Til sammenligning var det kun fem prosent som brukte telefonkatalogen for å finne ut om senteret.

Det er også relativt vanlig å finne ut om senteret via en annen person/instans, og disse ble bedt om å spesifisere hvordan de har fått informasjonen. Mange brukte også kategorien til å utdype svaret i tillegg til å krysse av for andre kategorier. Slekt og venner nevnes ofte, samt offentlige instanser som helsesøster, skole, barnevern og psykolog.

Det er noen kjønnsforskjeller når det gjelder hvordan de utsatte får informasjon om senteret. Det var flere kvinner/jenter enn gutter/menn som fikk vite om senteret via hjelpeinstans og/eller privatperson som kjenner til virksomheten. Mens 27 prosent av kvinner/jenter fikk vite om senteret via en hjelpeinstans, gjaldt dette kun 17 prosent av menn/gutter. Når det gjelder informasjon fra privatperson som kjenner virksomheten er det en differanse på 12 prosentpoeng mellom kvinner/jenter og gutter/menn, henholdsvis 28 mot 16 prosent. På motsatt side benyttet menn/gutter oftere internett til å finne informasjon om sentrene. 41 prosent av menn/gutter fant informasjon på internett, mot kun 18 prosent av kvinner/jenter.

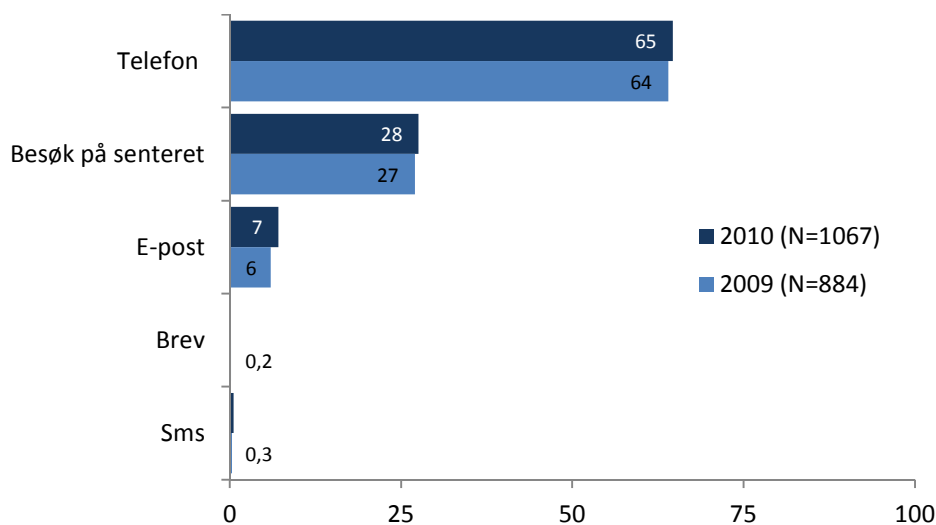
Figur 5: Hvordan fikk utsatte vite om senteret? Brutt ned på kjønn. Prosent

4.3 Hvordan tar utsatte for seksuelle overgrep kontakt med senteret?

Figuren nedenfor viser hvilken kanal som ble brukt første gang de utsatte brukerne tok kontakt med senteret. Mønsteret er omtrent tilsvarende som i 2009. De fleste (65 prosent) ringte, men også relativt mange (28 prosent) oppsøkte senteret første gang de henvendte seg der. Syv prosent skrev en e-post første gang de henvendte seg, mens nesten ingen benyttet brev eller SMS.

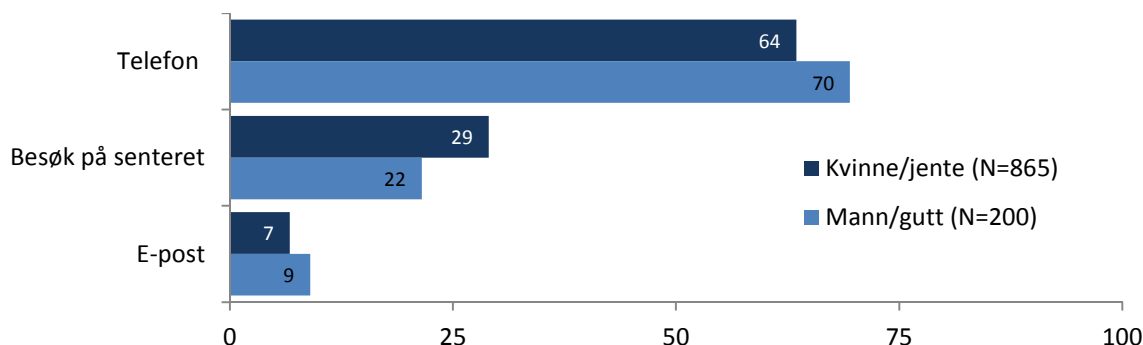
Figur 6: Kontaktmåte ved første henvendelse, blant brukere som er utsatt for overgrep. Prosent.⁵

⁵ I 2009: Summene blir ikke 100 fordi noen hadde krysset av på flere alternativer (3 prosent både telefon og besøk, og 0,2 prosent både e-post og sms)

Brutt ned på kjønn viser resultatene at litt flere menn/gutter enn kvinner/jenter benyttet telefon første gang de tok kontakt, henholdsvis 70 mot 64 prosent. Motsatt mønster finner vi når det gjelder besøk, der dette er litt mer vanlig blant kvinner/jenter enn menn/gutter, henholdsvis 29 mot 22 prosent.

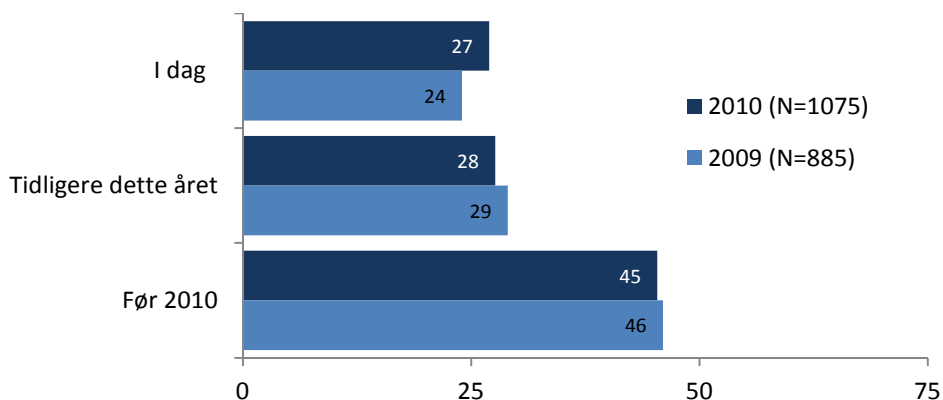
Figur 7: Kontaktmåte ved første henvendelse, blant brukere som er utsatt for overgrep. Brutt ned på kjønn. Prosent.

De under 18 år besøkte senteret ved første kontakt (57 prosent) i større grad enn øvrige aldergrupper. Motsatt benyttet en betraktelig lavere andel av brukere i denne aldergruppen telefon første gang de tok kontakt (36 prosent).

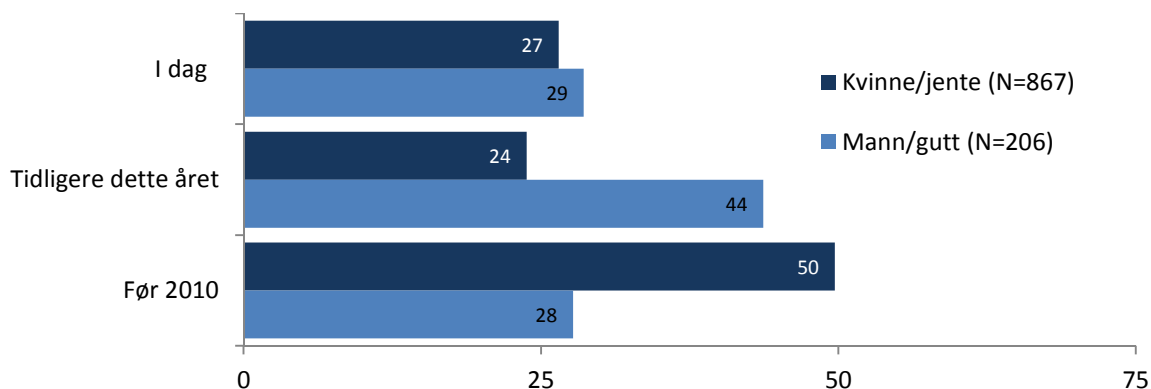
Mange brukere er gjengangere ved senteret og 45 prosent besøkte senteret for første gang før 2010. 28 prosent hadde besøkt senteret tidligere i 2010, mens 27 prosent hadde første besøk samtidig som skjemaet ble fylt ut.

Figur 8: Tidspunkt for første besøk, blant brukere som er utsatt for overgrep. Prosent.

Brutt ned på kjønn var det betraktelig flere mannlige enn kvinnelige brukere som hadde besøkt senteret tidligere i 2010, mens andelen som hadde sitt første besøk før 2010 var mye høyere blant de kvinnelige brukerne.

Figur 9: Tidspunkt for første besøk, blant brukere som er utsatt for overgrep. Brutt ned på kjønn. Prosent.

Ikke overraskende er det også en større andel gjengangere blant de eldre brukerne sammenlignet med de yngste. Blant de over 60 år hadde halvparten besøkt senteret før 2010, mot 25 prosent av de under 18 år.

Andelen førstegangsbrukere vil avhenge av når i prosessen senteret velger å fylle ut et registreringsskjema for brukeren. I 2010 var det ingen standardiserte rutiner for når et skjema skulle fylles ut. Dette skulle skje når de ansatte vurderte det som naturlig og brukeren var klar for det, helst etter at personen hadde besøkt senteret flere ganger. Dette gjør at andelen førstegangsbrukere kan være underrapportert dersom en person bare besøker senteret en gang i løpet av året, og det ikke fylles ut skjema ved dette besøket.

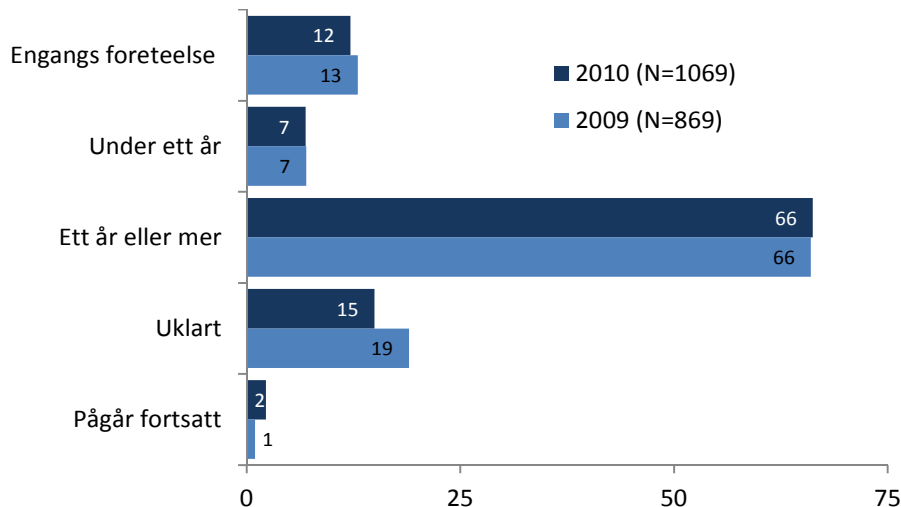
4.4 Spørsmål knyttet til overgrepet

Spørsmålene som omhandler overgrepet/-ene, samt anmeldelse av forholdet/-ene er kun stilt til de som selv har blitt utsatt for seksuelle overgrep. Det var mulig å sette flere kryss på alle disse spørsmålene, da enkelte kan ha vært utsatt for flere overgrep og flere overgripere.

Misbrukets varighet

Figuren nedenfor viser hvor lenge den utsatte hadde opplevd å bli utsatt for overgrep. De fleste (66 prosent) har vært utsatt for misbruk over en periode på ett år eller mer, tilsvarende som i 2009. 12 prosent har vært utsatt for en engangsforeteelse, mens syv prosent var utsatt for misbruk i en kortere periode enn ett år. Relativt mange (15 prosent) hadde et uklart bilde av hvor lenge overgrepene pågikk, og to prosent svarte at overgrepene fortsatt pågår.

Figur 10: Misbrukets varighet. Prosent.

Tabellen under viser misbrukets varighet brutt ned på kjønn. Litt flere kvinner enn menn vært utsatt for en engangsforeteelse, og litt flere menn enn kvinner har vært utsatt for overgrep over en periode på inntil ett år.

Tabell 1: Misbrukets varighet. Brutt ned på kjønn i 2009 og 2010. Prosent.

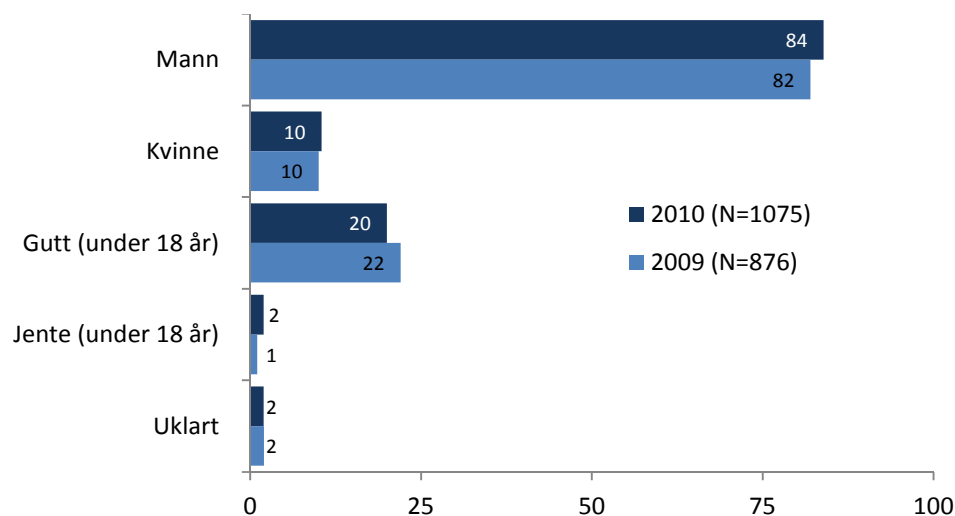
	Kvinne/jente		Mann/gutt	
	2009	2010	2009	2010
Engangsforeteelse	13	13	12	9
Under ett år	6	6	8	11
Ett år eller mer	65	66	70	65
Uklart	21	15	11	13
Pågår fortsatt	1	2	1	3
Antall svar (N)	694	862	174	205

Brutt ned på alder viser resultatene at brukergruppen under 18 år hadde den høyeste andelen (12 prosent) som fremdeles ble misbrukt. Brukere i alderen 50-59 har gjennomgående vært utsatt for overgrep over en lengre periode enn brukere i øvrige aldersgrupper. Blant disse hadde hele 79 prosent opplevd overgrep over en periode på ett år eller mer.

Hvem er misbruker?

Figuren nedenfor viser kjønn og alder på overgriperne. I de fleste tilfeller av overgrep mot både menn og kvinner var det en mann som utførte overgrepet. Totalt oppga 84 prosent en mannlig overgriper, mens 20 prosent oppga at overgriper var en gutt under 18 år. Ti prosent hadde vært utsatt for en kvinnelig overgriper, mens to prosent oppga at overgriper var en jente (under 18 år). Sammenlignet med 2009 er andelen relativt stabile.

Figur 11: Overgriperers kjønn og alder. Prosent.

Tabellen under viser overgriperers kjønn og alder, sett i forhold til den utsattes kjønn. Resultatene viser relativt store kjønnsforskjeller. Det var betraktelig mer vanlig med en kvinnelig overgriper blant de mannlige brukerne av sentrene. Mens 27 prosent av menn/gutter oppga at overgriperen var en kvinne, gjaldt dette kun seks prosent av kvinner/jenter. Videre var det mer vanlig at overgriperen var en mann blant kvinner/jenter enn menn/gutter, henholdsvis 88 mot 67 prosent.

Tabell 2: Overgriperers kjønn og alder. Brutt ned på kjønn i 2009 og 2010. Prosent.

	Kvinne/jente		Mann/gutt	
	2009	2010	2009	2010
Mann	85	88	69	67
Kvinne	6	6	25	27
Gutt (under 18 år)	23	21	16	17
Jente (under 18 år)	1	2	2	3
Uklart	1	2	2	2
Antall svar (N)	698	867	177	206

Blant de som var utsatt for en kvinnelig overgriper hadde 58 prosent også svart at de var utsatt for en mannlig overgriper. Resultatene viser imidlertid ikke om disse overgriperne er knyttet til samme eller ulike overgrep, og hvorvidt det var en relasjon mellom dem.

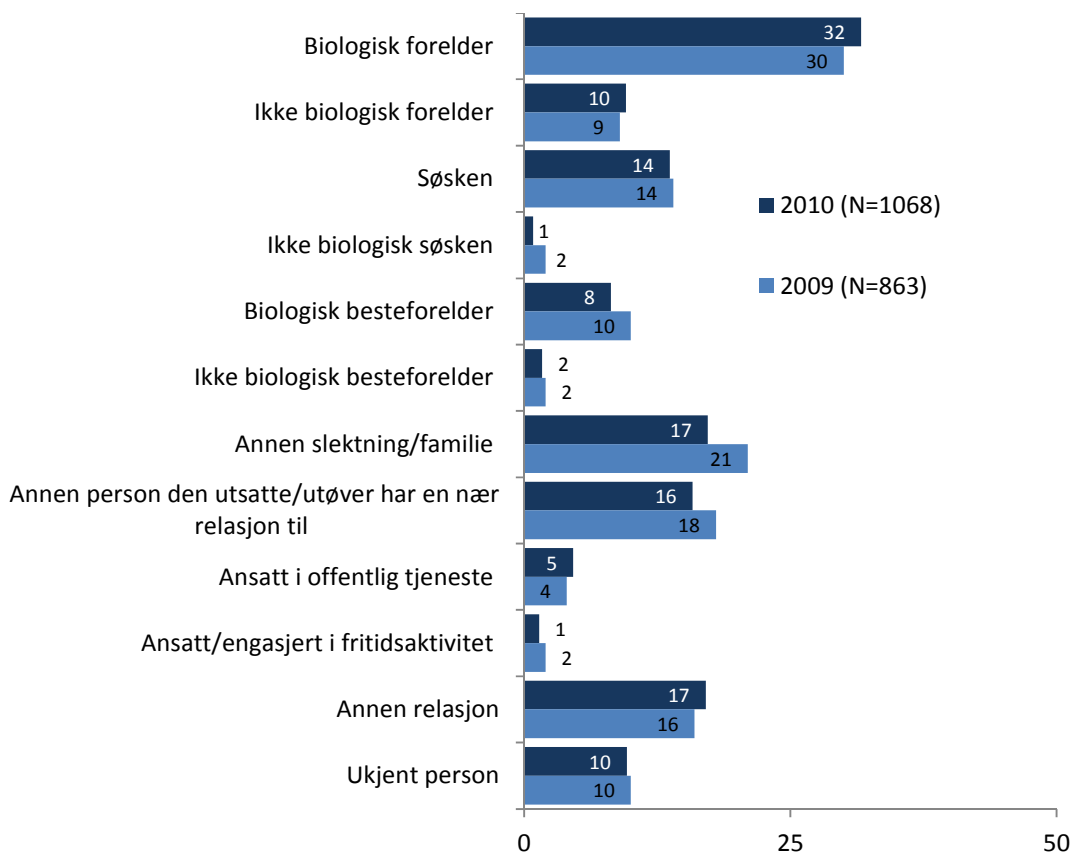
Relasjon til overgriper

Mønsteret når det gjelder relasjon til overgriper er ganske likt som i 2009. Omtrent en av tre var utsatt for overgrep fra en biologisk forelder, og dette er den største enkeltstående gruppen. Videre viser resultatene at ti prosent var utsatt for overgrep fra en ikke biologisk forelder.

Overgrep er også blitt begått av søsken og besteforeldre. 14 prosent var utsatt for overgrep fra biologisk søsken og åtte prosent var utsatt for overgrep fra biologisk besteforelder. 17 prosent var utsatt for overgrep fra annen slektning/familie, mens 16 prosent var utsatt for overgrep fra en annen person de hadde en nær relasjon til.

Fem prosent var utsatt for overgrep fra en ansatt i offentlig tjeneste og en prosent svarte at overgriperen var ansatt/engasjert i fritidsaktivitet. Ti prosent var utsatt for overgrep fra en ukjent person, mens 17 prosent har svart "annen relasjon".

Figur 12: Relasjon til overgriper. Prosent

I kategorien "annen relasjon" blir ofte bekjent, nabo, onkel eller venn nevnt. Dette viser at det har vært noe overlapp mellom kategoriene "annen relasjon" og "annen person den utsatte har en nær relasjon til".

I 2010 var det litt flere kvinner/jenter enn menn/gutter som var utsatt for overgrep fra en forelder, enten biologisk eller ikke-biologisk, samt besteforelder. Videre var det litt flere menn enn kvinner som hadde blitt utsatt for overgrep fra annen person de hadde nær relasjon til. Ellers er det relativt like andeler blant de mannlige og kvinnelige brukerne.

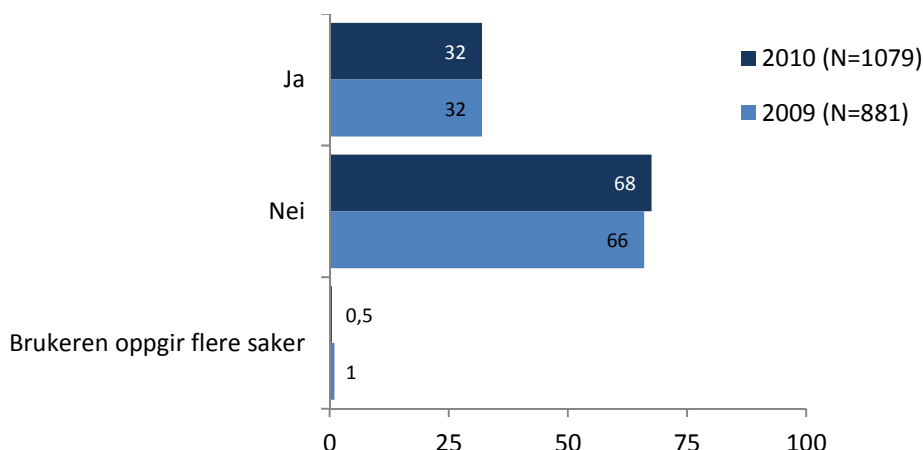
Tabell 3: Relasjon til overgriper. Brutt ned på kjønn i 2009 og 2010. Prosent.

	Kvinne/jente		Mann/gutt	
	2009	2010	2009	2010
Biologisk forelder	30	33	30	26
Ikke biologisk forelder	9	10	5	6
Biologisk søsken	14	14	10	13
Ikke biologisk søsken	2	0,9	1	0,5
Biologisk besteforelder	11	9	5	4
Ikke biologisk besteforelder	2	2	0	0,5
Annen slektning/familie	22	17	13	18
Annen person med nær relasjon til	17	15	24	20
Ansatt i offentlig tjeneste	4	4	5	6
Ansatt/engasjert i fritidsaktivitet	2	1	2	1
Annen relasjon	17	18	14	15
Ukjent person	10	9	9	12
Antall svar (N)	694	862	169	204

Anmeldelse av forholdene

Figuren nedenfor viser at omtrent en av tre har anmeldt overgrepet/-ene, tilsvarende andel som i 2009. Det var flere kvinner/jenter som anmeldte saken/-ene enn menn/gutter, henholdsvis 35 mot 21 prosent.

Figur 13: Er saken anmeldt? Prosent

Tabell 4: Er saken anmeldt? Brutt ned på kjønn i 2009 og 2010. Prosent.

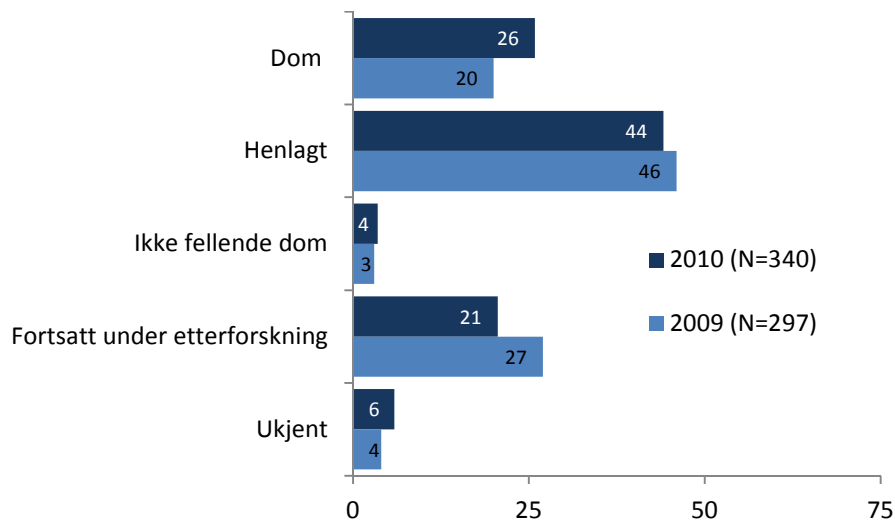
	Kvinne/jente		Mann/gutt	
	2009	2010	2009	2010
I alt	100	100	100	100
Ja	34	35	24	21
Nei	64	65	76	79
Brukeren oppgir flere saker	2	0,6	0	0
Antall svar (N)	704	871	176	206

Brutt ned på alder viser resultatene relativt store forskjeller mellom gruppene. 53 prosent av de under 18 år og 42 prosent av de mellom 18 og 23 år, hadde anmeldt saken/-ene. Andelen er betraktelig lavere blant eldre utsatte. Kun omtrent en av fem av de over 40 år hadde foretatt en anmeldelse. En mulig forklaring kan være at flere av de eldre brukere kan ha opplevd overgrep som er foreldet, og som dermed ikke er mulig å anmelde.

Figuren nedenfor viser hva som har skjedd i sakene som ble anmeldt. Omtrent en av fire saker endte med dom, noe som er en økning på seks prosentpoeng sammenlignet med 2009. I 2009 var det en større andel av sakene som fortsatt var under etterforskning, og det kan se ut som om en del av disse har endt med dom i 2010. En relativt stor andel av sakene (44 prosent) endte med henleggelse, og fire prosent endte med ikke fellede dom. 21 prosent av sakene var fortsatt under etterforskning i 2010, mens seks prosent oppga at de ikke kjente til utfallet av anmeldelsen.

Omtrent halvparten av de under 18 år som hadde anmeldt saken/-e svarte at den fortsatt var under etterforskning. Den høyeste andelen (61 prosent) som svarte at saken endte med henleggelse var blant brukere i alderen 30-39 år.

Figur 14: Hvis anmeldt, hva er skjedd i saken? Prosent

Ifølge tabellen under endte 27 prosent av de anmeldte sakene med dom blant de kvinnelige brukerne, mot kun 19 prosent blant de mannlige brukerne. Blant menn/gutter endte en større andel av sakene med henleggelse, 57 prosent mot 42 prosent blant kvinner/jenter.

Tabell 5: Hvis anmeldt, hva er skjedd i saken? Brutt ned på kjønn i 2009 og 2010. Prosent. ⁶

	Kvinne/jente		Mann/gutt	
	2009	2010	2009	2010
I alt	100	100	100	100
Dom	20	27	18	19
Henlagt	48	42	39	57
Ikke fellede dom	2	4	5	0
Fortsatt under etterforskning	25	21	32	19
Ukjent	3	6	7	5
Antall svar (N)	252	297	44	42

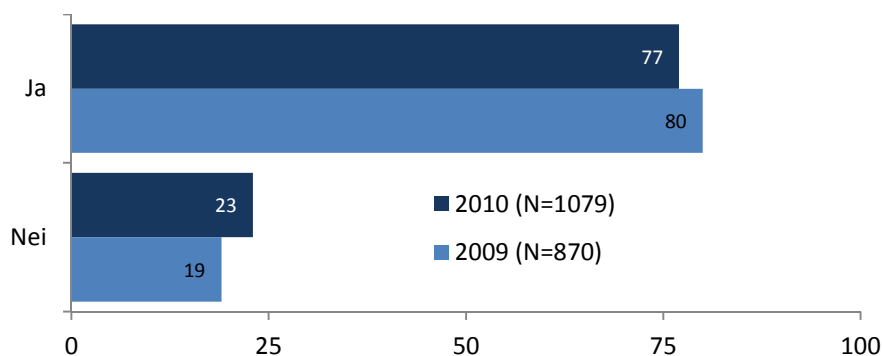
⁶ Summene for kvinne/jente i 2009 summerer seg ikke til 100 fordi det da var 2 prosent som hadde krysset både dom og henlagt, og denne kategorien vises ikke i 2010.

4.5 Hjelp og bistand til utsatte for overgrep

Kontakt med hjelpeapparatet

77 prosent har vært i kontakt med hjelpeapparatet/andre instanser i forbindelse med hendelsen/situasjonen. Resultatet signaliserer at mange bruker sentrene som et supplement til hjelpeapparatet. Det er tre prosentpoeng færre som har vært i kontakt med hjelpeapparatet sammenlignet med 2009.

Figur 15: Kontakt med hjelpeapparatet/andre instanser i forbindelse med hendelsen/situasjonen? Prosent.

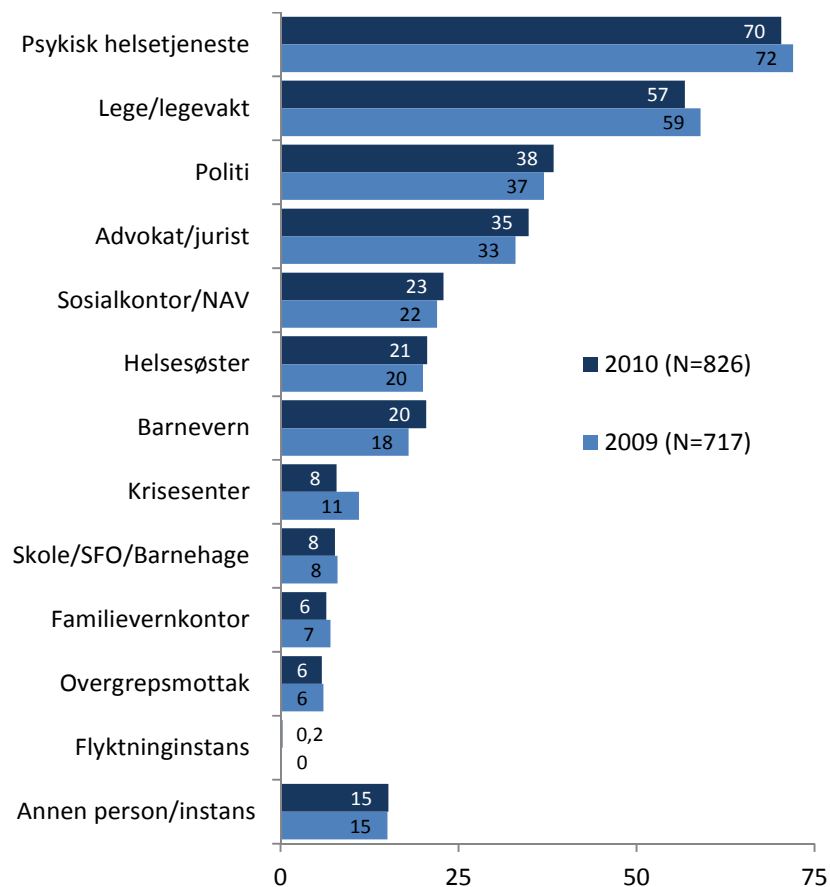
Tabellen nedenfor viser at det er betraktelig flere utsatte kvinner/jenter som har vært i kontakt med hjelpeapparatet enn gutter/menn, henholdsvis 80 mot 66 prosent.

Tabell 6: Kontakt med hjelpeapparatet/andre instanser blant utsatte for overgrep, brutt ned på kjønn. Prosent.

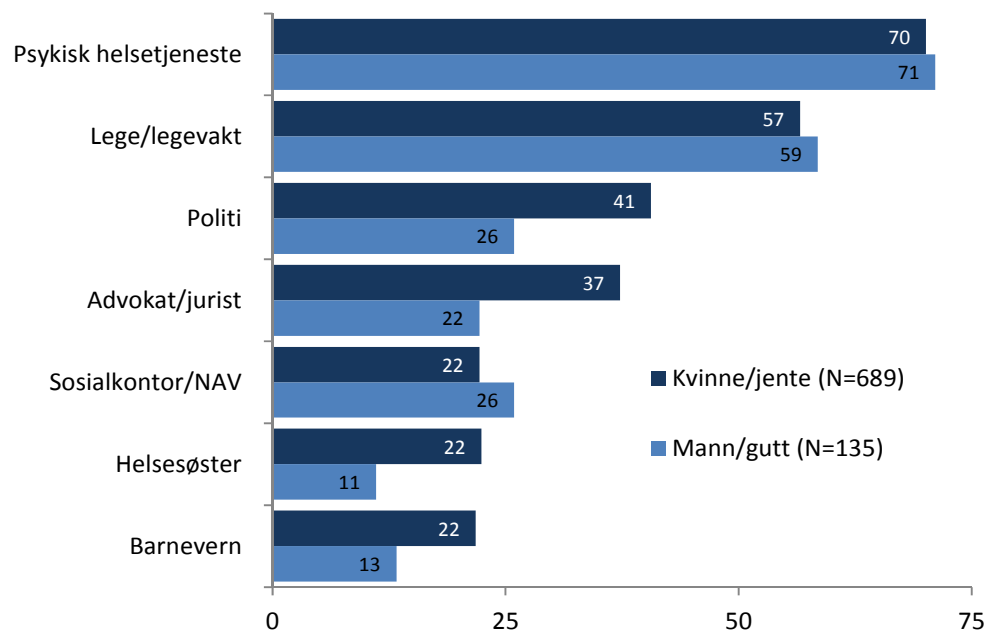
	Kvinne/jente		Mann/gutt	
	2009	2010	2009	2010
I alt	100	100	100	100
Ja	83	80	70	66
Nei	17	20	29	34
Antall svar (N)	698	871	171	206

De som har vært i kontakt med hjelpeapparatet/andre instanser fikk spørsmål om hvilke instanser dette gjaldt. Siden det er mulig å være i kontakt med flere instanser, var det mulig å sette flere kryss på dette spørsmålet.

Instansen som oftest ble nevnt var psykisk helsetjeneste, og 70 prosent av de utsatte hadde vært i kontakt med denne instansen. Der nest følger lege/legevakt, med en andel på 57 prosent som har vært i kontakt. 38 prosent har vært i kontakt med politi og 35 har vært i kontakt med advokat/jurist. Andelene som har vært i kontakt med helsesøster, barnevern og/eller sosialkontor/NAV ligger på rundt 20 prosent. Sammenlignet med 2009 er det relativt små forskjeller.

Figur 16: Hvilke instanser er/har du vært i kontakt med? Prosjenter.

Det er flere kvinner/jenter enn menn/gutter som har vært i kontakt med helsesøster, barnevern, politi og/eller advokat/jurist.

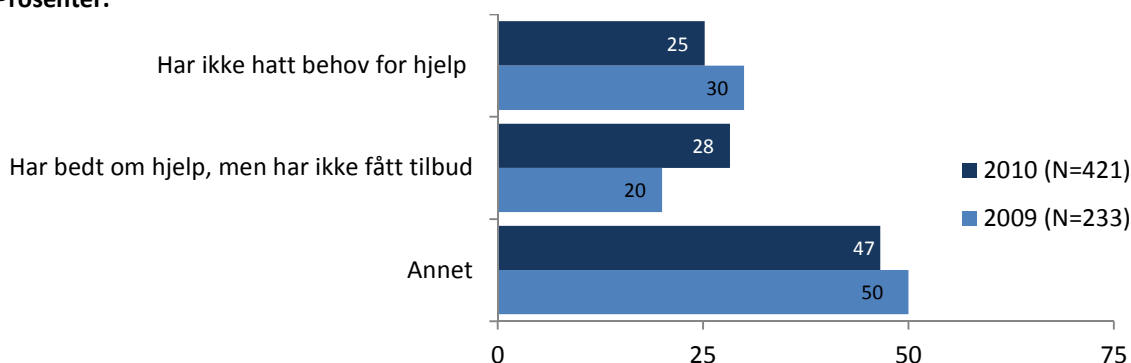
Figur 17: Hvilke instanser er/har du vært i kontakt med? Brutt ned på kjønn. Prosjenter.

Det kan være tilfeller der brukerne har mottatt bistand fra noen av instansene de har vært i kontakt med, men ikke alle. Spørsmålet i figur 18 var spesifisert til å gjelde de som enten ikke har bedt om hjelp, eller de som har bedt om hjelp fra en eller flere instanser uten å få det. De som har mottatt hjelp fra alle instansene de har vært i kontakt med skulle ikke svare på spørsmålet.

25 prosent svarte at de ikke hadde hatt behov for hjelp. 28 prosent hadde bedt om hjelp uten å få tilbud, noe som er en økning på åtte prosentpoeng sammenlignet med 2009.

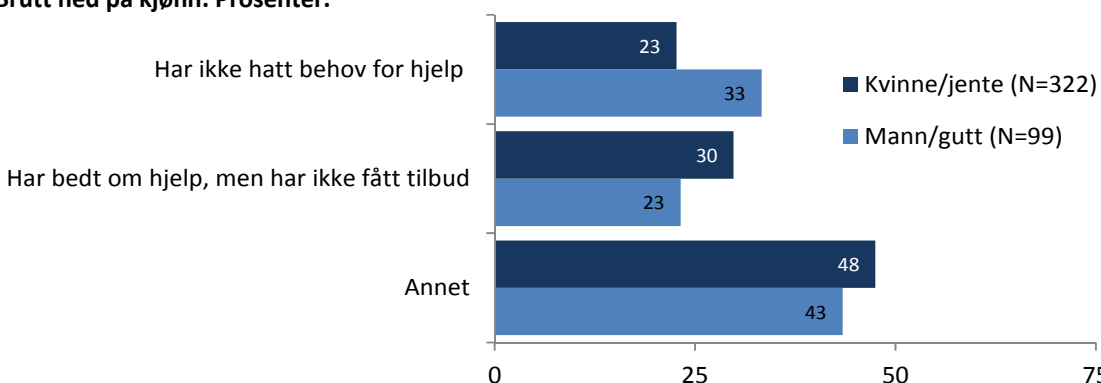
I underkant av halvparten svarte at det var andre årsaker til at de ikke har mottatt hjelp fra hjelpeapparatet. Blant de åpne svarene er det flere som nevner at de ikke har turt eller vært klar for det, at de følte skam eller at overgrepet var fortrenget.

Figur 18: Hvis du ikke har mottatt hjelp fra hjelpeapparatet i forbindelse med hendelsen, hva er grunnen til det? Prosent.

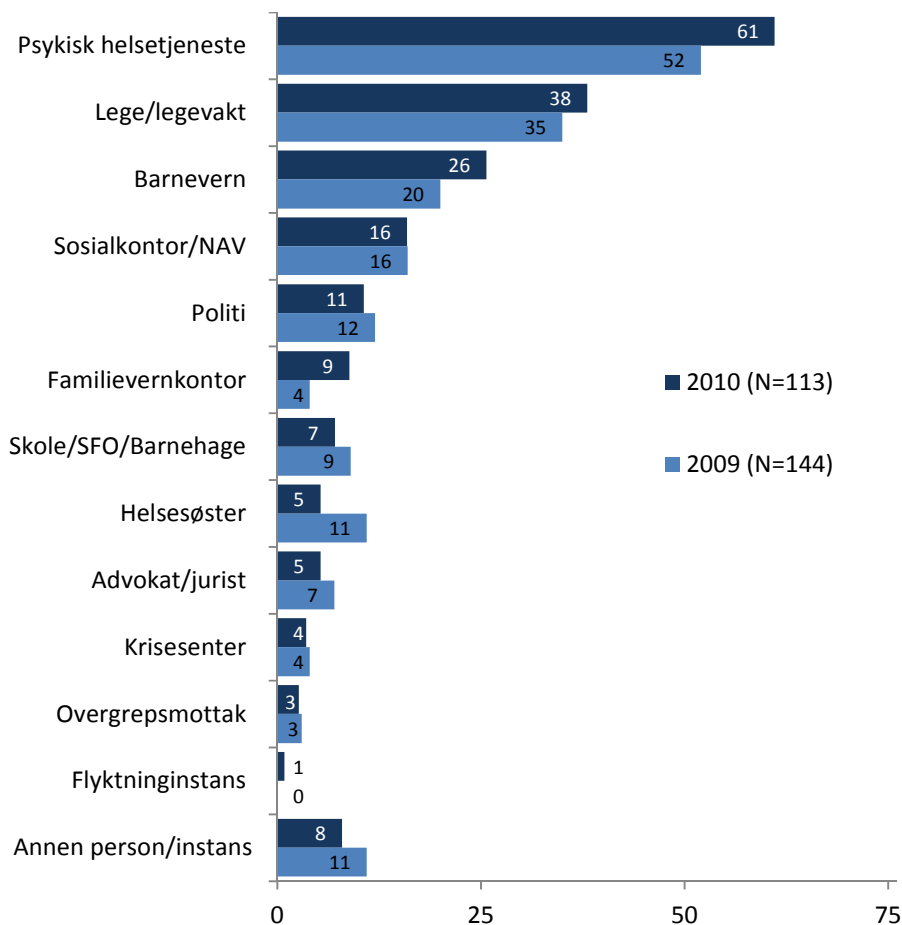
Brutt ned på kjønn viser resultatene at det var flere mannlige brukere enn kvinnelige som svarte at de ikke har hatt behov for hjelp, henholdsvis 33 mot 23 prosent. Videre er det 30 prosent av kvinner/jenter som har bedt om hjelp fra hjelpeapparatet uten å få tilbud, mot 23 prosent blant menn/gutter.

Figur 19: Hvis du ikke har mottatt hjelp fra hjelpeapparatet i forbindelse med hendelsen, hva er grunnen til det? Brutt ned på kjønn. Prosent.

Figuren nedenfor viser hvilke instanser brukerne hadde bedt om hjelp fra uten å få tilbud, og inkluderer kun brukere som har opplevd å be om hjelp uten å få det. Blant disse har 61 prosent opplevd å be om hjelp fra psykisk helsetjeneste uten å få tilbud. Dette var altså den vanligste instansen å ikke få hjelp fra da man ba om det, og andelen har økt med ni prosentpoeng sammenlignet med 2009. Videre hadde 38 prosent bedt om hjelp fra lege/legevakt uten å få det, en litt høyere andel enn i 2009. Det er også en økning i andelen som har bedt om hjelp fra barnevernet uten å få det, fra 20 prosent i 2009 til 26 prosent i 2010. 16 prosent har bedt om hjelp fra sosialkontor/NAV uten resultat og elleve prosent har bedt om hjelp fra politiet uten å motta det. Andelen er ni prosent når det gjelder familievernkontor, og syv prosent når det gjelder Skole/SFO/Barnehage. Fem prosent av de som ba om hjelp uten å få det opplevde dette i møte med advokat/jurist, mens fire prosent opplevde det i møte med krisesenter. En prosent opplevde det i møte med flyktninginstans, og ingen prosent opplevde det i møte med overgrepsmottak.

Figur 20: Hvis du har bedt om hjelp fra hjelpeapparatet uten å få tilbud, hvilke instanser gjelder dette? Prosent.

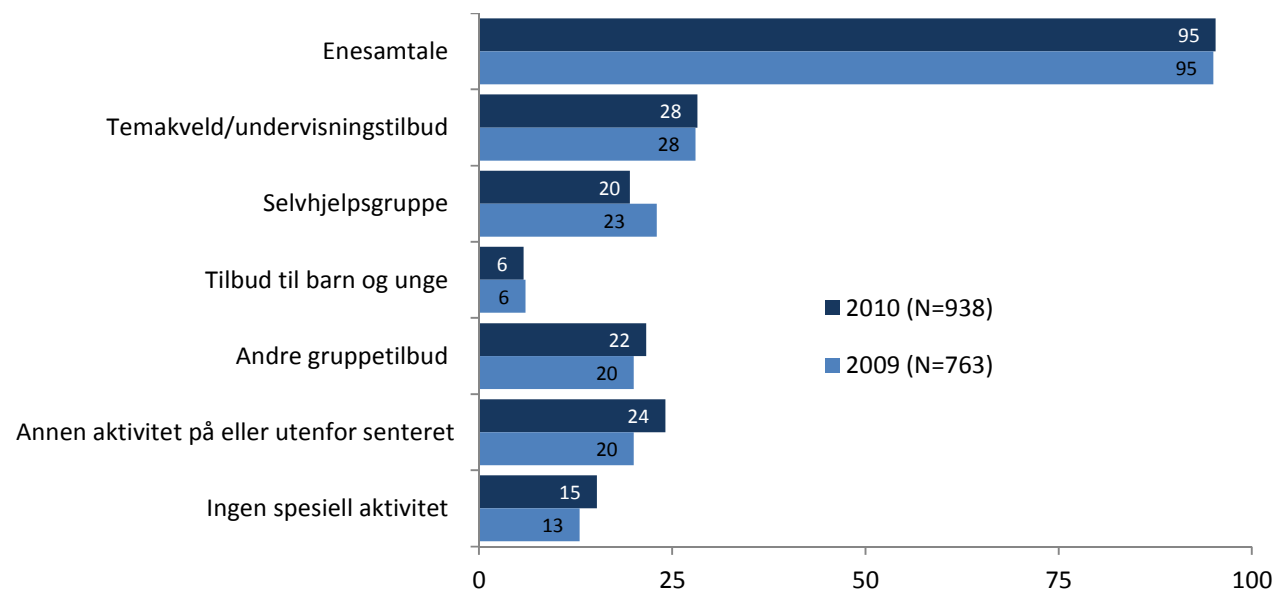
4.6 Deltagelse i aktiviteter ved senteret

Ved incestsentrene gis det tilbud om å delta i ulike faglige og sosiale aktiviteter. Spørsmålet retter seg først og fremst til de som har besøkt senteret flere ganger, men det har vært åpning for at alle kan svare på spørsmålet. Aktiviteter man har deltatt i etter at skjemaet ble fylt ut fanges ikke opp. Siden det er mulig å ha deltatt på flere aktiviteter er det mulig å krysse for flere alternativer.

Blant de som har vært utsatt for overgrep har de fleste (95 prosent) hatt en enesamtale. Dette er samme andel som i 2009. 28 prosent har vært på temakveld/undervisningstilbud og en av fem har deltatt i selvhjelpsgruppe. 22 prosent har deltatt på andre gruppetilbud og 24 prosent har deltatt på annen aktivitet på eller utenfor senteret. I kommentarfeltet der de er bedt om å spesifisere annen aktivitet, er det mange som også utdyper hvilken type aktivitet de har vært på. Det dreier seg ofte om ulike sosiale tilbud for eksempel aktivitetsskvelder på senteret, sommerleir og turer.

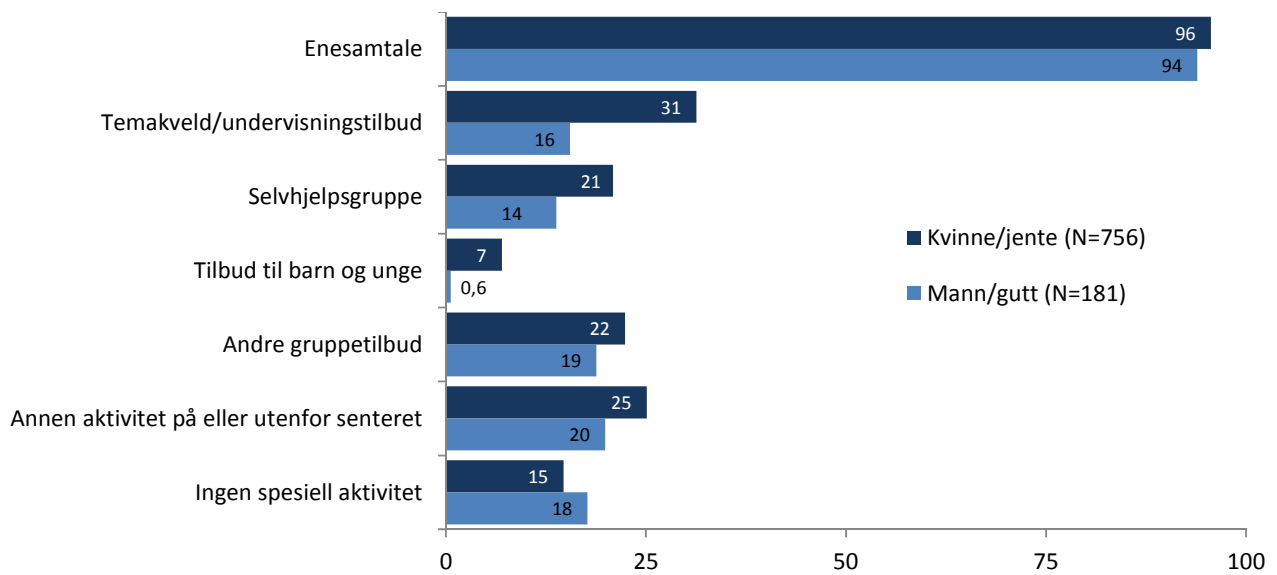
15 prosent svarer at de ikke har deltatt på noen spesiell aktivitet, men siden 95 prosent har krysset av på samtale er det altså mange som både har svart samtale og samtidig svart "ingen spesiell aktivitet". Totalt 14 prosent har svart begge deler.

Figur 21: Deltagelse i ulike aktiviteter ved senteret. Prosent.

Resultatene viser også at andelen som har deltatt i selvhjelpsgruppe øker med alder. Temakveld/undervisningstilbud er mest populært blant de i aldersgruppen 40-49 år, hvor 42 prosent har deltatt i dette. 24 prosent av brukerne under 18 år hadde deltatt på tilbud til barn og unge.

Brutt ned på kjønn viser resultatene at litt flere kvinner/jenter enn menn/gutter har deltatt i selvhjelpsgruppe og benyttet tilbud til barn og unge. Størst forskjell er det når det gjelder temakveld/undervisningstilbud. Mens hele 31 prosent av de kvinnelige brukere har deltatt på dette tilbudet, er andelen 16 prosent blant de mannlige brukerne.

Figur 22: Deltagelse i ulike aktiviteter ved senteret. Brutt ned på kjønn. Prosent.

5 Brukere som er pårørende av utsatte

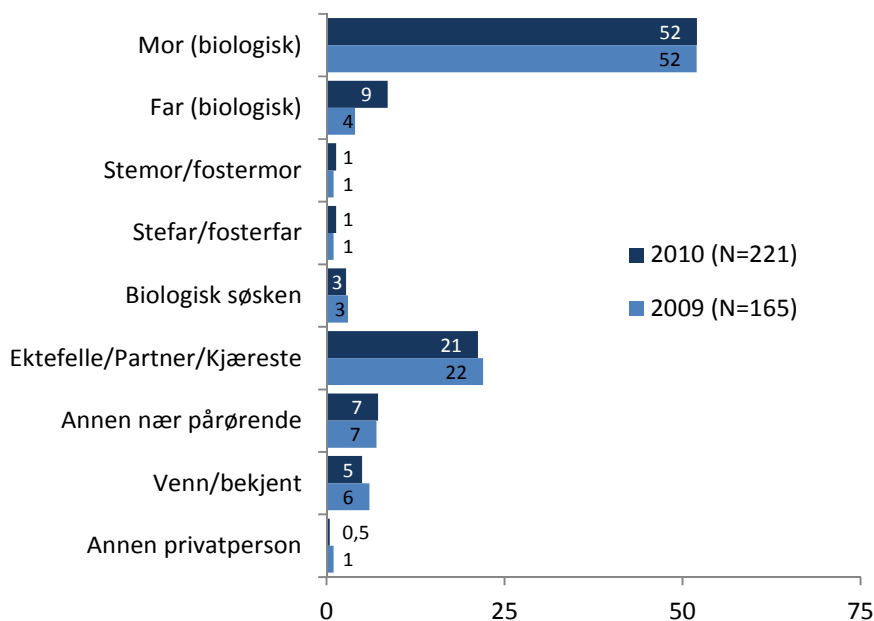
83 prosent av brukerne av incestsentrene som hadde godtatt registrering, var altså selv utsatt for incest eller andre seksuelle overgrep. I den videre delen presenteres resultatene for brukergruppen som er pårørende, eller har en annen nær relasjon til noen som er utsatt for overgrep. Dette utgjør 17 prosent av brukerne i 2010.

5.1 Pårørendes relasjon til den utsatte

Som i 2009 var de aller fleste pårørende som brukte sentrene i 2010 mor til en person som har opplevd seksuelle overgrep (52 prosent). Kun ni prosent var biologisk far. Det var også relativt mange (21 prosent) som var ektefelle/partner/kjæreste med en som er utsatt for overgrep. Fem prosent var venn/bekjent, mens syv prosent betegnet seg som annen nær pårørende.

Sammenlignet med 2009 er tallene veldig like, men det er en litt høyere andel fedre.

Figur 23: Pårørende/andres relasjon til utsatt. Prosent blant pårørende/andre. Proseneter.

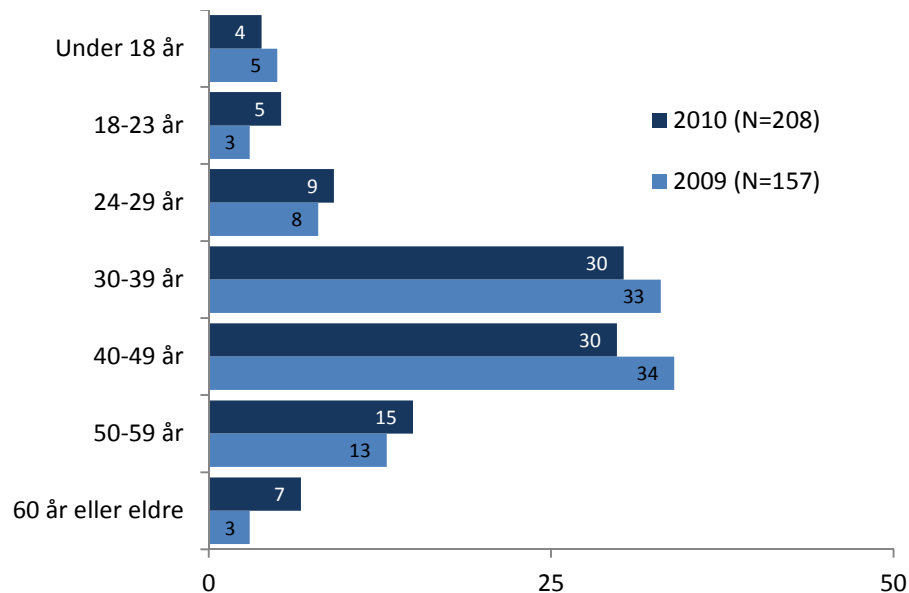

5.2 Alder, kjønn og bakgrunn

Blant de pårørende var det 71 prosent kvinner og 29 prosent menn. De aller fleste (93 prosent) var av norsk opprinnelse.

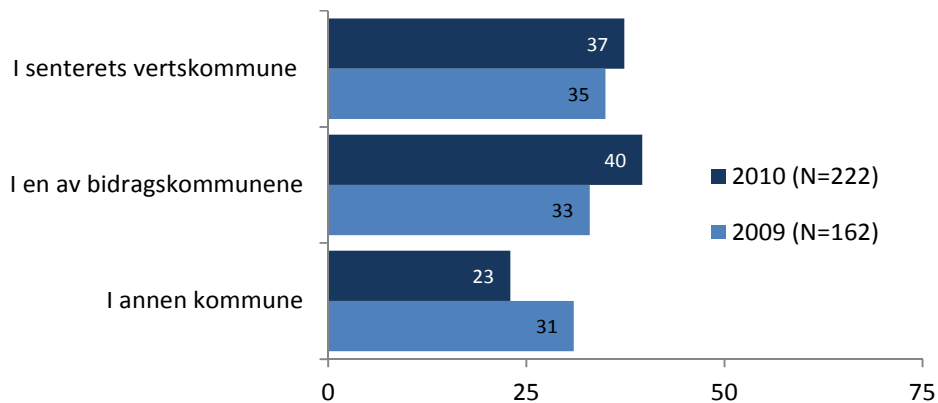
Alderssammensetningen blant pårørende som besøker senteret var relativt lik som i 2009. Ni prosent var under 24 år, 39 prosent var mellom 24 og 39 år, 30 prosent var mellom 40-49 år og 22 prosent var 50 år eller eldre.

Aldersprofilen blant pårørende var høyere enn blant de som er utsatt for overgrep. I sistnevnte gruppe er andelen under 24 år på 29 prosent, mens den altså er ni prosent blant pårørende. Dette kan ses i sammenheng med at de fleste pårørende som besøker senteret er mor til noen som har blitt utsatt for overgrep.

Figur 24: Pårørendes alder. Prosjenter.

Figuren nedenfor viser at 40 prosent av de pårørende kom fra en av senterets bidragskommuner, mens 37 prosent var bosatt i vertskommunen. 23 prosent bodde i en kommune, som ikke ga økonomisk bidrag til senteret (annen kommune).

Sammenlignet med brukere av senteret som er utsatt for overgrep, var det en høyere andel (ti prosentpoeng flere) som var bosatt utenfor vertskommunen.

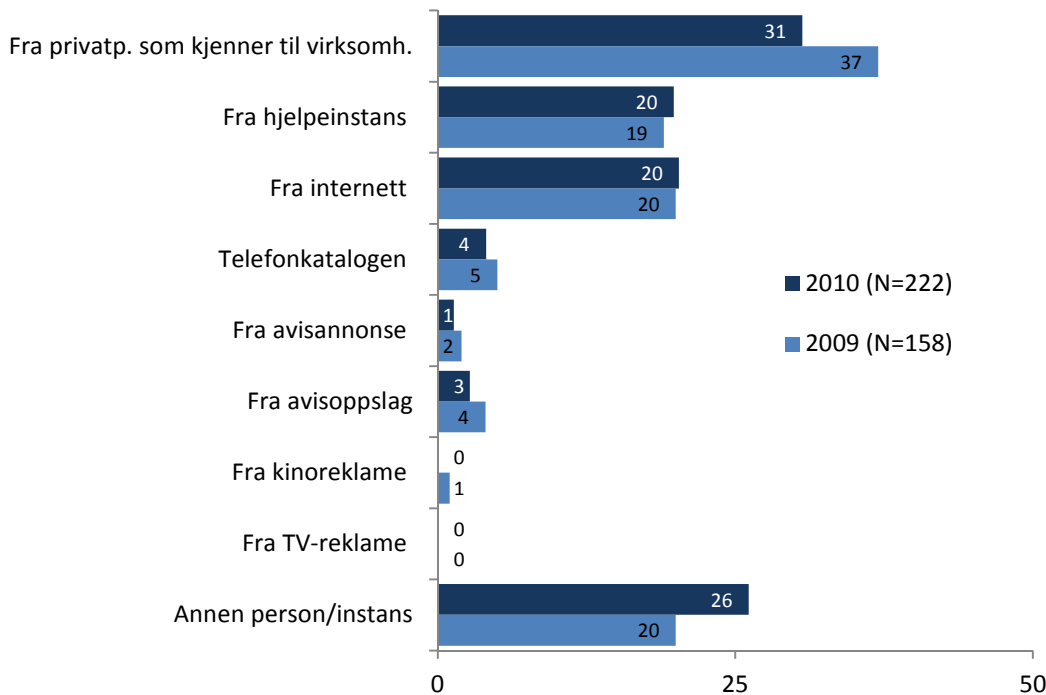
Figur 25: Pårørendes bosted. Prosjenter.

5.3 Informasjonskilder og kontaktmåte

Blant de pårørende var det mest vanlig å finne ut om senteret via privatperson som kjenner til virksomheten (31 prosent). En av fem fant ut om senteret via en hjelpeinstans, og tilsvarende andel fikk informasjonen via internett. I annet-kategorien er det flere som har nevnt barneverntjenesten, slekt og venner.

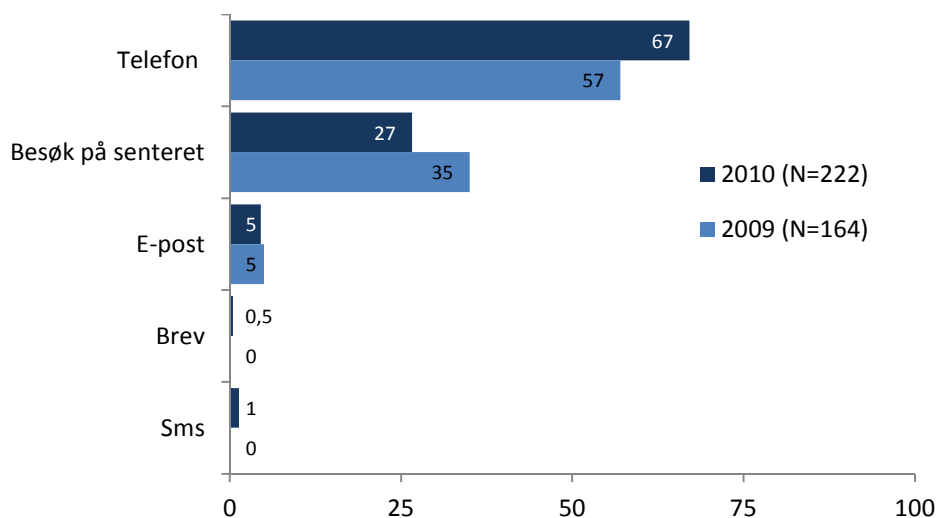
Sammenlignet med 2009 er det seks prosentpoeng færre som fikk kjennskap via en privatperson, og seks prosentpoeng flere som fikk kjennskap via annen person/instans.

Figur 26: Hvordan fikk pårørende vite om senteret? Prosent.

De fleste (67 prosent) henvendte seg på telefon første gang de tok kontakt med senteret. Tilgjengelighet på telefon er altså viktig. 27 prosent besøkte senteret første gang de tok kontakt, mens fem prosent skrev e-post. Brev eller SMS ble veldig sjelden benyttet for å ta kontakt første gang.

Figur 27: Kontaktmåte ved første henvendelse, blant pårørende. Prosent.

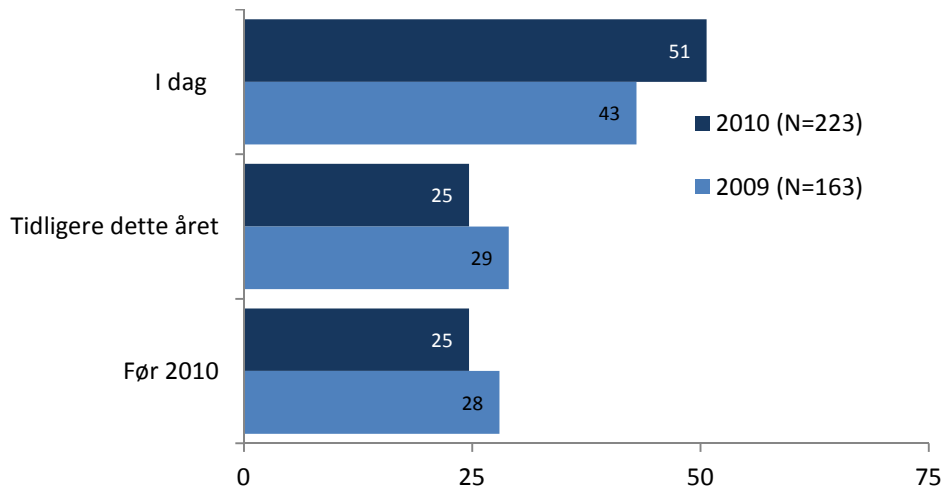

Det er ingen nevneverdige forskjeller mellom pårørende og utsatte når det gjelder måten de tok kontakt med senteret første gang.

Sammenlignet med 2009 er det ti prosentpoeng flere som benyttet telefon og åtte prosentpoeng færre som besøkte senteret ved første henvendelse.

Figuren nedenfor viser at omtrent halvparten av de pårørende hadde første besøk på senteret samme dag som skjema ble fylt ut. 25 prosent hadde besøkt senteret tidligere i 2010 og 25 prosent hadde besøk det før 2010.

Figur 28: Tidspunkt for første besøk blant pårørende. Prosent.

Det var betraktelig færre gjengangere ved senteret blant de pårørende enn usatte. Blant de utsatte var det hele 45 prosent som hadde besøkt senteret før 2010.

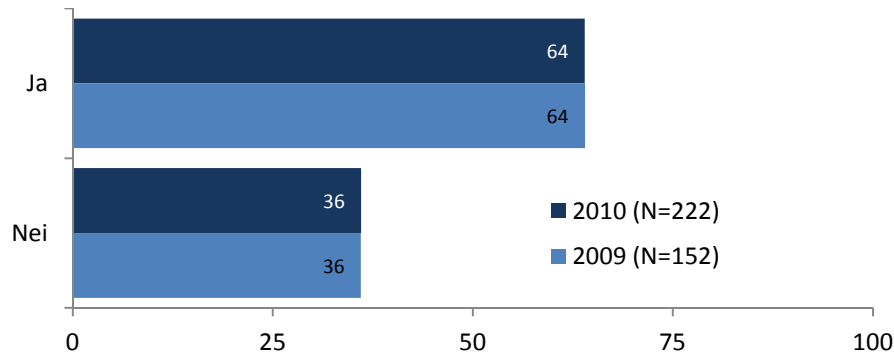
5.4 Hjelp og bistand til pårørende

Kontakt med hjelpeapparatet

64 prosent av de pårørende har vært i kontakt med hjelpeapparatet/andre instanser i forbindelse med hendelsen/situasjonen, samme andel som i 2009.

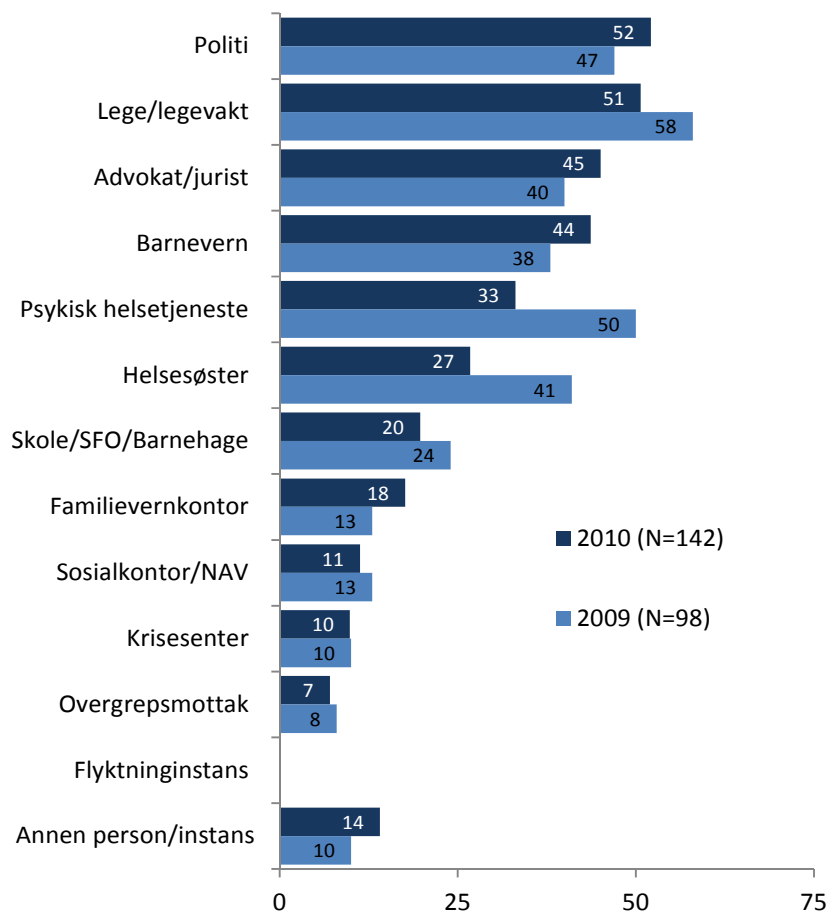
Ikke overraskende er andelen noe lavere enn blant de som er utsatt for overgrep, hvor 77 prosent hadde vært i kontakt med hjelpeapparatet.

Figur 29: Kontakt med hjelpeapparatet/andre instanser i forbindelse med hendelsen/situasjonen? Prosent.

Figuren nedenfor inkluderer kun de som har vært i kontakt med hjelpeapparatet, og viser hvilke instanser de har vært i kontakt med.

Figur 30: Hvilke instanser er/har du vært i kontakt med? Prosent.

Blant de pårørende er det mest vanlig å ha vært i kontakt med politi (52 prosent) eller lege/legevakt (51 prosent). Videre er det 45 prosent som har vært i kontakt med advokat/jurist, mens 44 prosent har vært i

kontakt med barnevern. En av tre har vært i kontakt med psykisk helsetjeneste og en av fem har vært i kontakt med skole /SFO/barnehage. 18 prosent har vært i kontakt med familievernkontor, elleve prosent har vært i kontakt med sosialkontor/NAV og ti prosent har vært i kontakt med krisesenter. Syv prosent av de pårørende har vært i kontakt med overgrepsmottak.

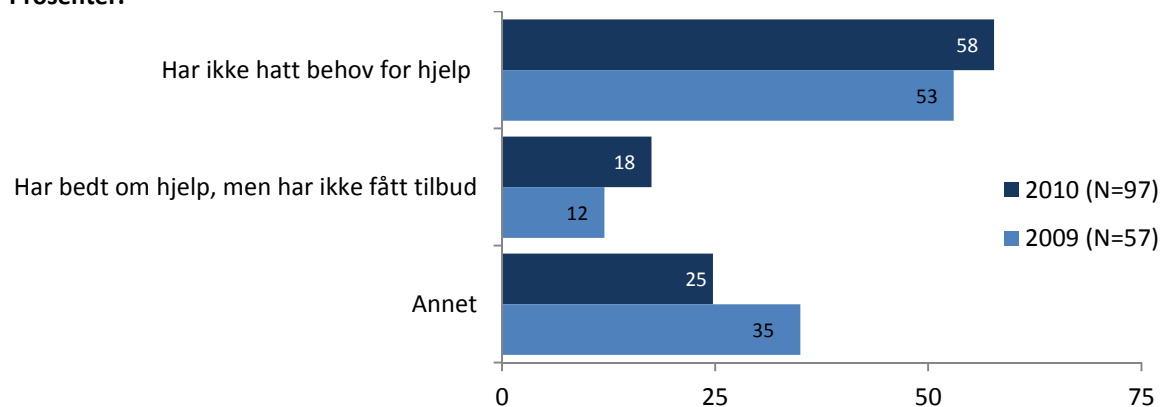
Det er en lavere andel enn i 2009 som har vært i kontakt med helsesøster og psykisk helsevern, og en høyere andel som har vært i kontakt med barnevern, politi, advokat/jurist eller familievernkontor.

De som er utsatt for overgrep har i større grad enn pårørende vært i kontakt med psykisk helsetjeneste og sosialkontor/NAV. Motsatt er det flere pårørende enn utsatte som har vært i kontakt med barnevern, politi, advokat/jurist, familievernkontor og skole/SFO/Barnehage.

58 prosent av de pårørende hadde ikke hatt behov for hjelp⁷. Dette er en økning på fem prosentpoeng sammenlignet med 2009.

18 prosent svarte at de har bedt om hjelp uten å få tilbud, noe som er en økning på seks prosentpoeng sammenlignet med 2009. Til sammenligning hadde hele 28 prosent av de som var utsatt for overgrep bedt om hjelp uten å få tilbud. I antall er det kun 17 personer som har svart på hvilke instanser dette gjelder, og barnevern og politi ble oftest nevnt.

Figur 31: Hvis du ikke har mottatt hjelp fra hjelpeapparatet i forbindelse med hendelsen, hva er grunnen til det? Prosent.

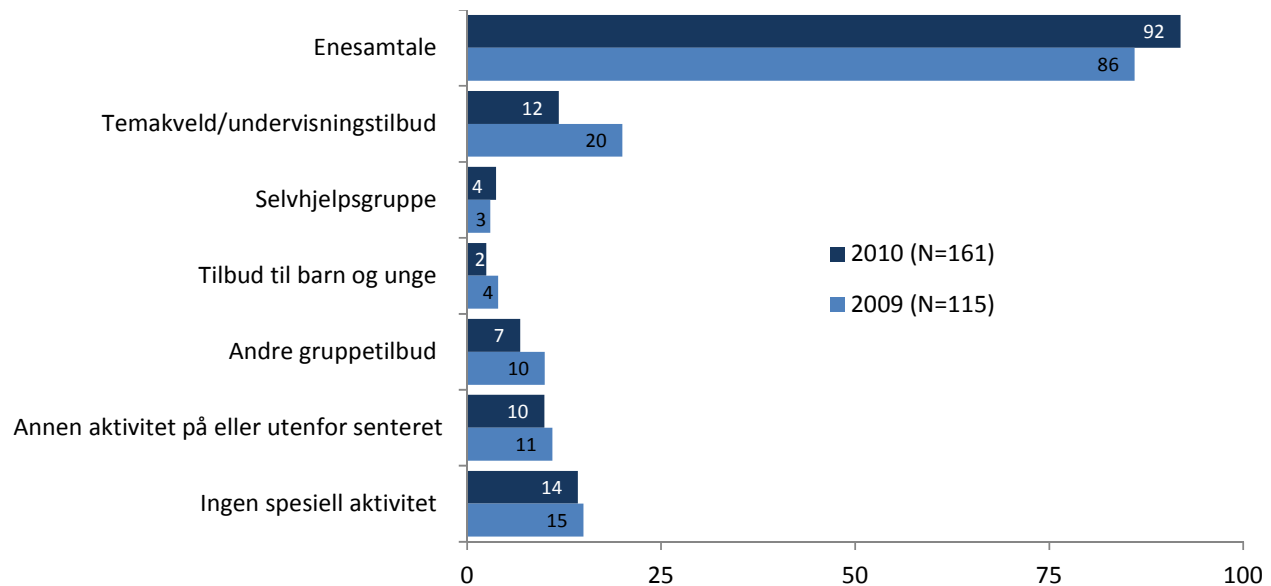
⁷ Spørsmålet var spesifisert å gå til de som enten ikke har bedt om hjelp, samt de som ikke hadde fått hjelp fra en eller flere av instansene de hadde vært i kontakt med. De som hadde fått hjelp fra alle instansene de har vært i kontakt med skulle ikke besvare spørsmålet.

5.5 Pårørendes deltagelse i aktiviteter på sentrene

Enesamtale er den vanligste aktiviteten blant pårørende, tilsvarende som for de utsatte. Videre har 12 prosent deltatt på temakveld/undervisningstilbud, mens ti prosent har deltatt på annen aktivitet på eller utenfor senteret. Syv prosent har deltatt på andre gruppetilbud og fire prosent har deltatt i selvhjelpsgruppe. To prosent har deltatt på tilbud til barn og unge.

Siden det er mulig å delta på flere aktiviteter har det vært mulig å sette flere kryss på dette spørsmålet. 14 prosent svarte at de ikke har deltatt på noen spesiell aktivitet, men mange av disse (9 prosent) har samtidig krysset av for enesamtale.

Figur 32: Deltagelse i ulike aktiviteter ved senteret. Prosent.

Når det gjelder aktiviteter blant pårørende er det verdt å merke seg at halvparten av de pårørende fylte ut C-skjema ved første besøk. Det kan derfor tenkes at de har deltatt på aktiviteter ved senere besøk, noe som da ikke fanges opp i figuren ovenfor.

6 Sentrenes organisering og tjenestetilbud

Hvert senter har levert samlestatistikk som omhandler besøk, tilbud og organisering av senteret. Alle de 20 sentrene har levert et samleskjema.

6.1 Organisering og finansiering

Tabellen nedenfor viser en oversikt over hvilken organisasjonsform sentrene har. De fleste sentrene (12) er organisert som stiftelse. Tre senter er organisert som interkommunalt selskap og tre er frivillige organisasjoner. Ett senter er organisert som kommunalt virksomhet. Senteret som oppgir annen organisering beskriver at de har en vertskommunemodell med 22 eierkommuner og eget styre.

Tabell 7: Hvilken type organisasjon er senteret? Antall i 2009 og 2010.

	2009	2010
Stiftelse	12	12
Kommunal virksomhet	1	1
Interkommunalt selskap	3	3
Frivillig organisasjon	2	3
Annen	2	1
Totalt	20	20

6.2 Personellet

De 20 sentrene hadde totalt 139 ansatte i 2010, som til sammen jobbet 100,2 årsverk. To sentre hadde mer enn ti årsverk, mens seks sentre hadde mellom fem og ni årsverk. Det var også seks sentre som hadde mellom tre og fem årsverk, mens de resterende sentrene hadde ett til tre årsverk.

Blant de ansatte var det 126 kvinner og 13 menn. Åtte incestsentre hadde en eller to mannlige ansatte, mens øvrige kun hadde kvinnelige ansatte.

6.3 Åpningstider

Åpningstider for telefon

Seks sentre hadde døgnåpen telefon hele uka, mens 13 sentre hadde åpen telefon fem dager i uka. Ett senter hadde telefonåpent fire dager i uka. Når det gjelder antall telefonåpne timer i uka, hadde tre sentre telefonåpent mellom 24 og 30 timer, mens fem sentre hadde åpent mellom 30 og 40 timer. Seks sentre hadde åpent mellom 40 og 50 timer, mens de resterende seks hadde døgnåpent, altså 168 timer i uka.

Åpningstider for besøk

Ett senter hadde ikke åpent for besøk i det hele tatt, mens fire sentre hadde åpent syv dager i uka. 12 sentre hadde åpent for besøk fem dager i uka, mens tre sentre hadde åpent fire dager i uka.

Tre sentre hadde døgnåpent hele uka (168 timer) i 2010, tilsvarende som i 2009. Tabellen nedenfor viser antall timer i uka sentrene var åpent for besøk sammenlignet med 2009. De fleste hadde åpent mellom 31 og 42 timer. Fem sentre hadde åpent mindre enn 30 timer i uka, mens seks sentre hadde åpent mer enn 42 timer.

Tabell 8: Antall timer senteret er åpent per uke.

	2009	2010
Under 30 timer per uke	8	5
30-42 timer	7	10
Mer enn 42 timer	3	5
Totalt	18	20

I de åpne kommentarene var det noen sentre som presiserte at åpningstidene var fleksible, både når det gjelder besøk og telefon, for eksempel i forhold til kveldstilbud/arrangement og høytider. Det var også noen sentre som hadde åpent for enesamtaler og avtaler av annen sort utenom åpningstidene, og på denne måten var mer tilgjengelig for brukerne enn det som fremgår av tabellen ovenfor.

Det er en tendens til mer utvidet åpningstid for telefon og besøk på sentrene fra 2009 til 2010.

6.4 Tilrettelegging for overnatting

5 av de 20 sentrene hadde overnattingsmuligheter. Fire av sentrene som hadde overnattingsmuligheter var kombinerte krise- og incestsentre. Til sammen var det 39 sengeplasser for overnatting på disse sentrene. Tre sentre hadde hatt personer til overnatting i 2010, til sammen 60 personer. Totalt antall overnattingsdøgn for disse personene er 1022⁸.

6.5 Tilrettelegging for funksjonshemmede

Tabellen nedenfor viser sentrenes tilrettelegging for funksjonshemmede. Siden ett senter kan være tilrettelagt for mer enn en type funksjonshemming vil summen overstige 20.

Tre sentre var ikke tilrettelagt for noen typer funksjonshemming. Tabellen viser ellers at det, som i 2009, er mest vanlig å være tilrettelagt for rullestolbrukere. To sentre har presisert at denne tilretteleggingen ikke gjelder hele senteret, men kun første etasje. Fire sentre svarte at de var tilrettelagt for brukere med nedsatt hørsel og samme antall var tilrettelagt for personer med synshemming. Det må understrekes at det er senterets vurdering av tilrettelegging som legges til grunn, og det er ikke spesifisert hvilken type tilrettelegging det dreier seg om.

Tabell 9: Er senteret tilrettelagt for personer med funksjonsnedsettelse? Antall

	2009	2010
Rullestolbrukere	14	17
Nedsatt hørsel	1	4
Synshemming	1	4
Andre	2	2

Kun ett av sentrene som svarte at det var tilrettelagt for annen funksjonshemming har presisert dette i "annet"-kategorien. Dette senteret besøker funksjonshemmede ute og svaret må derfor tolkes dithen at senteret som sådan ikke er tilrettelagt, men at de ansatte ved sentrene var fleksible for å finne tilpassede løsninger.

⁸ Kommentar fra Incestsenteret i Vestfold: Senteret hadde få overnattinger i 2010 pga. utbygging og det var stengt for overnatting i perioden februar til og med august 2010

6.6 Henvendelser fra brukere

Totalt antall henvendelser

Tabellen nedenfor viser en oversikt over ulike typer henvendelser fra brukergruppen (utsatte og pårørende) i 2010. Opplysningene på samleskjemaet (skjema D) er hentet fra skjema A (henvendelser) som sentrene skulle fylle ut i løpet av 2010. Ni sentre hadde valgt å registrere skjema A på web. I disse tilfellene er tallene hentet fra rådata som er tatt ut fra web. I øvrige tilfeller har sentrene selv beregnet tallene fra skjema A, med utgangspunkt i retningslinjer i veilederen for 2010.

Det er relativt store variasjoner mellom sentrene når det gjelder antall henvendelser. Samisk krise- og incestsenter har ikke hatt noen henvendelser fra brukere, mens Incestsenteret i Vestfold har hatt over 23000 henvendelser totalt (både brukere og samarbeidspartnere mv). Incestsenteret i Vestfold skiller seg ut fordi det har en gratis landsdekkende telefontjeneste som er finansiert av Bufdir.⁹

Tabell 10: Oversikt over henvendelser fra brukere i 2010 brutt ned på incestsenter.

Totalt antall henvendelser fra brukere (utsatte/pårørende) i 2010	Antall telefon-henvendelser	Antall sms-henvendelser	Antall e-poster	Antall brev	Sum
Krise- og incestsenteret i Fredrikstad	43	0	5	0	48
Støttesenter mot incest (SMI), Oslo og Akershus	3 299	2048	2370	26	7743
Senter for seksuelt misbrukte menn, Oslo	236	1243	54	8	1541
Incestsenteret i Follo IKS	603	0	0	0	603
Stiftelsen støttesenter mot incest, Hamar	331	242	21	1	595
Evas støttesenter for seksuelt misbrukte, Elverum	58	129	80	0	267
Støttesenter mot incest og seksuelle overgrep, Gjøvik	275	99	13	1	388
Buskerudregionens Incestsenter (BRIS)	198	13	14	1	226
Incestsenteret i Vestfold	17864	4585	734	3	23186
Senter mot seksuelle overgrep i Telemark	567	231	30	0	828
Senter mot seksuelle overgrep i Agder	581	690	274	0	1545
Senter mot seksuelle overgrep i Rogaland	398	48	49	3	498
Senter mot incest og seksuelle overgrep i Hordaland	2265	416	429	1	3111
Senter mot incest i Møre og Romsdal	302	128	47	1	478
Senter mot incest i Sør-Trøndelag	884	196	254	2	1336
Senter mot incest i Nord-Trøndelag	65	5	4	0	74
Senter mot incest og seksuelle overgrep, Nordland	200	219	44	0	463
Støttesenter mot incest og seksuelle overgrep, Troms	512	156	246	0	914
Samisk krise- og incestsenter	0	0	0	0	0
Norasenteret krise- og incestsenter	50	0	0	0	50
Totalt	28731	10448	4668	47	43894

⁹ Telefontjenesten er gratis fra fasttelefon og fra mobiltelefon med Telenor-abonnement

Førstegangshenvendelser på telefon fra brukere

Tabellen nedenfor viser en oversikt over hvor mange brukere som henvendte seg på telefon for aller første gang, brutt ned på senter og kjønn¹⁰.

Tabell 11: Oversikt over brukere som henvendte seg for aller første gang, brutt ned på incestsenter.

Hvor mange av <i>aller</i> første gangs telefonhenvendelser fra brukere kom fra utsatte/pårørende jenter/kvinner eller gutter/menn?	Utsatte jenter/kvinner	Utsatte gutter/menn	Pårørende jenter/kvinner	Pårørende gutter/menn	Sum
Krise- og incestsenteret i Fredrikstad	9	2	3	0	14
Støttesenter mot incest (SMI), Oslo og Akershus	Vet ikke	Vet ikke	Vet ikke	Vet ikke	Vet ikke
Senter for seksuelt misbrukte menn, Oslo	16	92	12	4	124
Incestsenteret i Follo IKS	150	14	42	21	227
Stiftelsen støttesenter mot incest, Hamar	26	6	5	1	38
Evas støttesenter for seksuelt misbrukte, Elverum	3	4	2	0	9
Støttesenter mot incest og seksuelle overgrep, Gjøvik	9	1	5	5	20
Buskerudregionens Incestsenter (BRIS)	25	4	6	3	38
Incestsenteret i Vestfold	556	249	33	2	840
Senter mot seksuelle overgrep i Telemark	25	6	8	5	44
Senter mot seksuelle overgrep i Agder	46	11	39	12	108
Senter mot seksuelle overgrep i Rogaland	20	2	11	1	34
Senter mot incest og seksuelle overgrep i Hordaland	107	19	36	28	190
Senter mot incest i Møre og Romsdal	14	4	5	2	25
Senter mot incest i Sør-Trøndelag	39	17	18	4	78
Senter mot incest i Nord-Trøndelag	8	0	5	0	13
Senter mot incest og seksuelle overgrep, Nordland	20	3	3	0	26
Støttesenter mot incest og seksuelle overgrep, Troms	17	5	10	3	35
Samisk krise- og incestsenter	0	0	0	0	0
Norasenteret krise- og incestsenter	14	6	0	0	20
Totalt	1104	445	243	91	1883

¹⁰ SMI Oslo og Akershus hadde ført månedlig statistikk for alle henvendelsene samlet, noe som betyr at det ikke var mulig å beregne tallene nedenfor. Dette fordi nedbryting av materialet krever en unik føring av hver henvendelse. Det kan nevnes at Oslo totalt hadde 398 brukere som henvendte seg til senteret for aller første gang i 2010, men det er ikke registrert hvor mange av disse som var telefonhenvendelser

Brukerbesøk på sentrene

Tabellen nedenfor viser en oversikt over hvor mange individuelle brukere som besøkte sentrene i 2010. Opplysningene er hentet fra skjema B (besøksskjema) som sentrene skulle fylle ut i løpet av 2010. For de ni sentrene som fylte ut skjema B på web er tallene hentet derfra. Øvrige senter måtte selv beregne summene ut fra egne registreringer av skjema B i excel. Beregningene baserer seg på å summere brukere som besøkte senteret enten for første gang i 2010 eller for aller første gang.

Tabell 12: Oversikt over antall individer som besøkte incestsentrene i 2010.

Hvor mange unike/individuelle brukere besøkte senteret i 2010?	Jenter/kvinner:	Gutter/menn:	Sum individer
Krise- og incestsenteret i Fredrikstad	21	6	27
Støttesenter mot incest (SMI), Oslo og Akershus	Vet ikke	Vet ikke	229
Senter for seksuelt misbrukte menn, Oslo	10	91	101
Incestsenteret i Follo IKS	66	12	78
Stiftelsen støttesenter mot incest, Hamar	59	13	72
Evas støttesenter for seksuelt misbrukte, Elverum	14	1	15
Støttesenter mot incest og seksuelle overgrep, Gjøvik	31	4	35
Buskerudregionens Incestsenter (BRIS)	68	15	83
Incestsenteret i Vestfold	154	43	197
Senter mot seksuelle overgrep i Telemark	87	17	104
Senter mot seksuelle overgrep i Agder	278	40	318
Senter mot seksuelle overgrep i Rogaland	53	11	64
Senter mot incest og seksuelle overgrep i Hordaland	229	42	271
Senter mot incest i Møre og Romsdal	102	33	135
Senter mot incest i Sør-Trøndelag	148	52	200
Senter mot incest i Nord-Trøndelag*	23	4	27
Senter mot incest og seksuelle overgrep, Nordland	29	4	33
Støttesenter mot incest og seksuelle overgrep, Troms	128	39	167
Samisk krise- og incestsenter	0	0	0
Norasenteret krise- og incestsenter	8	0	8
Totalt	1508	427	2164

*Tall gjelder fra juni 2010

6.7 Henvendelser fra samarbeidspartnere om brukere

Tabellen nedenfor viser en oversikt over henvendelser fra samarbeidspartnere som handlet om konkrete brukere/saker.¹¹ Tallene er basert på skjema A (henvendelser).

Tabell 13: Oversikt over antall henvendelser som handler om konkrete brukere/saker fra samarbeidspartnere.

Antall henvendelser fra samarbeidspartnere om konkrete brukere/saker i 2010	Telefon-henvendelser	e-poster	Brev	Besøk	Sum
Krise- og incestsenteret i Fredrikstad	2	0	0	1	3
Støttesenter mot incest (SMI), Oslo og Akershus	Vet ikke	Vet ikke	Vet ikke	Vet ikke	190
Senter for seksuelt misbrukte menn, Oslo	75	25	4	32	136
Incestsenteret i Follo IKS	150	0	0	0	150
Stiftelsen støttesenter mot incest, Hamar	64	2	0	33	99
Evas støttesenter for seksuelt misbrukte, Elverum	21	8	0	3	32
Støttesenter mot incest og seksuelle overgrep, Gjøvik	15	0	0	1	16
Buskerudregionens Incestsenter (BRIS)	50	3	2	16	71
Incestsenteret i Vestfold	4236	74	31	223	4564
Senter mot seksuelle overgrep i Telemark	98	11		17	126
Senter mot seksuelle overgrep i Agder	84	31	5	0	120
Senter mot seksuelle overgrep i Rogaland	4	2		1	7
Senter mot incest og seksuelle overgrep i Hordaland	80	2	14	10	106
Senter mot incest i Møre og Romsdal	5	0	0	2	7
Senter mot incest i Sør-Trøndelag	60	7	1	0	68
Senter mot incest i Nord-Trøndelag	38	0	0	0	38
Senter mot incest og seksuelle overgrep, Nordland	8	1	0	3	12
Støttesenter mot incest og seksuelle overgrep, Troms	42	5	0	0	47
Samisk krise- og incestsenter	0	0	0	0	0
Norasenteret krise- og incestsenter	37	0	0	7	44
Totalt	5069	171	57	349	5836

¹¹ Kan være flere henvendelser knyttet til samme sak, dvs. tabellen sier ikke noe om antall unike saker.

Antall undervisnings-/ formidlingsoppdrag i regi av sentrene

Tabell 14: Oversikt over antall undervisnings-/ formidlingsoppdrag i regi av sentrene i 2010. brutt ned på sted.

Antall undervisnings-/formidlingsoppdrag i regi av senteret	Eget senter	Skoler	Høyere utd. Inst.	Offentlige tjenester	Interesseorganisasjoner	Politikerfora	Andre instanser	Sum	I hvor mange samarbeidsfora var senteret representert i 2010?
Krise- og incestsenteret i Fredrikstad	4	1	3	2	2	1	2	15	1
Støttesenter mot incest (SMI), Oslo og Akershus	10	19	8		2	0	24	63	6
Senter for seksuelt misbrukte menn, Oslo	3	0	2	40	0	0	2	47	9
Incestsenteret i Follo IKS	6	28	0	20	0	0	3	57	3
Stiftelsen støttesenter mot incest, Hamar	16	10	2	12	3	5	4	52	5
Evas støttesenter for seksuelt misbrukte, Elverum	4	37	1	3	2	3	2	52	3
Støttesenter mot incest og seksuelle overgrep, Gjøvik	0	5	0	6	2	3	1	17	1
Buskerudregionens Incestsenter (BRIS)	1	38	2	11	3	1	X	X	1
Incestsenteret i Vestfold	11	140	4	7	3	5	5	175	3
Senter mot seksuelle overgrep i Telemark	X	14	4	6	3	3	1	31	2
Senter mot seksuelle overgrep i Agder	8	14	X	7	1	1	1	32	6
Senter mot seksuelle overgrep i Rogaland	8	2	X	8	X	2	X	20	3
Senter mot incest og seksuelle overgrep i Hordaland	15	5	7	19	3	2	X	51	3
Senter mot incest i Møre og Romsdal	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Senter mot incest i Sør-Trøndelag	X	16	4	9	1	1	8	39	8
Senter mot incest i Nord-Trøndelag	0	6	0	0	0	0	0	6	7
Senter mot incest og seksuelle overgrep, Nordland	14	X	2	3	3	7	X	29	5
Støttesenter mot incest og seksuelle overgrep, Troms	3	1	9	1	1	X	X	15	1
Samisk krise- og incestsenter	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Norasenteret krise- og incestsenter	4	5	2	2	0	2	1	16	6
Totalt	107	341	50	156	29	36	54	717	73

X= Ubesvart

Vedlegg 1

Registreringsskjema C – Brukere

Skjema neste side

Gjelder incestutsatte, seksuelt misbrukte og pårørende som besøker senteret

Navn på incestsenter: «Navn»

Skjemanr: «Skjemanr»

For innlogging på web: <http://survey.srgi.no>

Brukernavn: «Brukernavn»

Passord: «Passord»

Dato for utfylling av skjemaet: (ddmm)

2010

1. Brukeren har gitt samtykke til utfylling av skjemaet:☐ Ja☐ Nei**2. Første henvendelse til senteret skjedde i form av:**☐ Telefon☐ Brev☐ E-post☐ Sms☐ Besøk på senteret**3. Når besøkte du senteret første gang?**☐ I dag☐ Tidligere **dette** året☐ **Før** 2010**4. Hvem gjelder dette skjemaet?**☐ Selv utsatt☐ Pårørende eller annen nær person**5. Hvis pårørende eller annen nær person, hvilken relasjon har brukeren til den utsatte?**☐ Mor (biologisk)☐ Far (biologisk)☐ Stemor/fostermor☐ Stefar/fosterfar☐ Biologisk søsken☐ Stesøsken☐ Ektefelle/Partner/Kjæreste☐ Annen nær pårørende, spesifiser: _____☐ Venn/bekjent☐ Annen privatperson, spesifiser: _____**6. Kjønn**☐ Kvinne/jente☐ Mann/gutt

7. Alder:

 år

☐ Ukjent

8. Hvordan fikk du vite om senteret? (Kryss for en eller flere)

- ☐ Telefonkatalogen
☐ Fra hjelpeinstans
☐ Fra privatperson som kjenner til virksomheten
☐ Fra internett
☐ Fra avisannonse
☐ Fra avisoppslag
☐ Fra kinoreklame
☐ Fra TV-reklame
☐ Annen person/instans, spesifiser: _____

9. Hvor bor du?

- ☐ I senterets vertskommune
☐ I en av bidragskommunene
☐ I annen kommune

10. Landbakgrunn:

- ☐ Norsk
☐ Innvandrere (begge foreldre født i utlandet)
☐ Ukjent

NB! Spørsmål 11 til og med spørsmål 15 besvares ikke av pårørende.

11. Hvor lenge har misbruket pågått? (Kryss for en eller flere)

- ☐ Engangs foreteelse
☐ Under ett år
☐ Ett år eller mer
☐ Uklart

☐ Pågår fortsatt

12. Ble/blir misbrukt av: (Kryss for en eller flere)

- ☐ Mann
☐ Kvinne
☐ Gutt (under 18 år)
☐ Jente (under 18 år)
☐ Uklart

13. Relasjon til overgriper: (Hvis flere forhold, sett flere kryss)

- ☐ Biologisk forelder
- ☐ Ikke biologisk forelder
- ☐ Søsken
- ☐ Ikke biologisk søsken
- ☐ Biologisk besteforelder
- ☐ Ikke biologisk besteforelder
- ☐ Annen slektning/familie
- ☐ Annen person den utsatte/utøver har en nær relasjon til
- ☐ Ansatt i offentlig tjeneste
- ☐ Ansatt/engasjert i fritidsaktivitet
- ☐ Annen relasjon, hvilken? _____
- ☐ Ukjent person

14. Er saken anmeldt?

- ☐ Ja ☐ Nei

15. Hvis anmeldt, hva er skjedd i saken?

- ☐ Dom
- ☐ Henlagt
- ☐ Ikke fellende dom
- ☐ Fortsatt under etterforskning
- ☐ Ukjent

NB! Spørsmål 16 til og med 20 besvares av alle!

16. Har du vært i kontakt med hjelpeapparatet/andre instanser i forbindelse med hendelsen/situasjonen?

- ☐ Ja ☐ Nei

17. Hvis ja, hvilke instanser er/har du vært i kontakt med? (Kryss for en eller flere)

- ☐ Lege/legevakt
- ☐ Helsesøster
- ☐ Psykisk helsetjeneste
- ☐ Barnevern
- ☐ Sosialkontor/NAV
- ☐ Politi
- ☐ Advokat/jurist
- ☐ Familievernkontor
- ☐ Overgrepsmottak
- ☐ Krisesenter
- ☐ Skole/SFO/Barnehage
- ☐ Flyktninginstans
- ☐ Annen person/instans, hvem/hvilken? _____

18. Hvis du ikke har mottatt hjelp/bistand fra hjelpeapparatet i forbindelse med hendelsen, hva er grunnen til det?

- ☐ Har ikke hatt behov for hjelp
- ☐ Har bedt om hjelp, men har ikke fått tilbud
- ☐ Annet, spesifiser: _____

19. Hvis du har bedt om hjelp i hjelpeapparatet uten å få tilbud, hvilke instanser gjelder dette? (Kryss for en eller flere)

- ☐ Lege/legevakt
- ☐ Helsesøster
- ☐ Psykisk helsetjeneste
- ☐ Barnevern
- ☐ Sosialkontor/NAV
- ☐ Politi
- ☐ Advokat/jurist
- ☐ Familievernkontor
- ☐ Overgrepsmottak
- ☐ Krisesenter
- ☐ Skole/SFO/Barnehage
- ☐ Flyktninginstans
- ☐ Annen person/instans, hvem/hvilken? _____

20. Hvis du har besøkt senteret flere ganger, hvilke typer aktiviteter har du deltatt i ved senteret? (Kryss for en eller flere)

- ☐ Enesamtale
- ☐ Selvhjelpsgruppe
- ☐ Temakveld/undervisningstilbud
- ☐ Tilbud til barn og unge
- ☐ Andre gruppetilbud
- ☐ Annen aktivitet på eller utenfor senteret, spesifiser: _____
- ☐ Ingen spesiell aktivitet

Vedlegg 2

Registreringsskjema D - Samletall

Skjema neste side

Incestsentrene – sentrale fakta – samletall 2010

Navn på incestsenter: «Navn»

For innlogging på web: <http://survey.srgi.no>

Brukernavn: «Brukernavn»

Passord: «Passord»

Vertskommune:

Navn på kontaktperson ved senteret:

Senterets telefonnummer:

E-postadresse:

1. Hvilken type organisasjon er senteret?

- ☐ Stiftelse
☐ Kommunal virksomhet
☐ Interkommunalt selskap
☐ Frivillig organisasjon
☐ Annet, spesifiser:

2. Hvor stort areal har senteret? (Oppgi bruttoareal i m²)

Brutto areal i m²

3. Er senteret tilrettelagt for personer med noen av disse funksjonsnedsettelsene? (Kryss for en eller flere)

- ☐ Rullestolbrukere
☐ Personer med hørselsnedsettelse
☐ Personer med synshemninger
☐ Personer med andre funksjonsnedsettelse: spesifiser:

4. Har senteret overnattingsmuligheter?

☐ Ja ☐ Nei

Antall senger:

Antall personer som overnattet i 2010:

Antall overnattingsdøgn for alle brukere til sammen:

5. Hvor mange dager og timer per uke er senterets telefon betjent?

Antall dager i uka:

Antall timer i uka:

Eventuelle kommentarer:

6. Hvor mange dager og timer per uke er senteret åpent for publikum?

Antall dager i uka:

Antall timer i uka:

Eventuelle kommentarer:

7. Hvor mange ansatte og årsverk hadde senteret i 2010?

Antall ansatte: Kvinner:

Antall ansatte: Menn:

Totalt antall **ansatte**:

Totalt antall **årsverk**:

Benytt veiledningsheftet for å beregne summene i spørsmålene 8-13!

(NB: Senter som har registrert alle skjema A og B på web trenger ikke fylle ut spørsmål 8-13)

8. Totalt antall henvendelser fra brukere (utsatte/pårørende) i 2010:

Antall telefonhenvendelser:

Antall sms-henvendelser:

Antall e-poster:

Antall brev:

Sum henvendelser:

9. Hvor mange av *aller første gangs telefonhenvendelser* fra brukere kom fra:

Utsatte jenter/kvinner:

Utsatte gutter/menn:

Pårørende jenter/kvinner:

Pårørende gutter/menn:

Sum *aller første gangs telefonhenvendelser*:

10. Hvor mange unike/individuelle brukere besøkte senteret i 2010?

Jenter/kvinner:

Gutter/menn:

Sum individer:

11. Hvor mange unike/individuelle brukere fikk enesamtaler på senteret i 2010?

Antall *individer* som fikk enesamtale:

12. Hvor mange unike/individuelle brukere gikk på selvhjelpsgruppe i 2010?

Antall *individer* som har vært på selvhjelpsgruppe:

SAMARBEIDSPARTNERE

13. Antall henvendelser fra samarbeidspartnere om konkrete brukere/saker i 2010:

Antall telefonhenvendelser:

Antall e-poster:

Antall brev:

Antall besøk:

Sum henvendelser:

UNDERVISNING OG UTADRETTET VIRKSOMHET

14. Antall undervisnings-/formidlingsoppdrag i regi av senteret fordelt på:

Eget senter:

Skoler:

Høyere utdanningsinstitusjoner:

Offentlige tjenester:

Interesseorganisasjoner:

Politikerfora (for eks. helse- og sosialstyret):

Andre instanser, spesifiser:

SUM:

15. I hvor mange samarbeidsfora var senteret representert i 2010:

Antall grupper:

Oppgi hvilke nettverk/grupper/team:

16. Andre instanser (humanitære organisasjoner, ombud etc.) som senteret har vært i kontakt eller samarbeidet med i 2009 på et generelt grunnlag (ikke enkeltbrukere/saker) oppgi hvilke:

Trondheim
2011